

REVISTA VÂNĂTORILOR

BIBLIOTECA
PERSONALĂ

RADU V. MIJA.

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENERALE A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA
RECUNOSCUTA PERSOANA MORALA PRIN LEGEA DIN 1 MAI 1923
SEDIUL „UNIUNEI”: BULEVARDUL CAROL No. 30 — BUCUREȘTI

Uniunea Generală a Vânătorilor din România

RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN LEGEA DIN 1 MAI 1923

SUB INALTA PROTECȚIE A M. S. REGELUI

Sediul: BULEVARDUL CAROL No. 30 — București

■ ■ ■

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Inalt Președinte de Onoare: **A. S. R. Principele Moștenitor al României**

Președinți de Onoare:

MIHAIL SUTZU, MIHAIL PHERECHYDE și ANTONIU MOCSONYI

Președinte:

DINU R. GOLESCU

Vice-Președinți:

NICOLAE RACOTTA și Dr. GH. NEDICI

Secretar-General:

C. G. ALEXIANU

Membrii-Consilieri:

Dr. C. ANDRONESCU, Principele GEORGE VAL. BIBESCU, DINU I. C. BRĂȚIANU, Dr. I. BEJAN, D. BIJU (pentru Banat), I. BRĂTESCU-VOINEȘTI, Lt.-Colonel SEBASTIAN BRĂNDUȘA (pentru Transilvania), Dr. I. E. COSTINESCU, GENERAL COTESCU, Prof. univ. I. DRAGOMIR Cluj, MIHAIL SC. PHERECHYDE, GR. N. GRECIANU, GENERAL I. GĂRLEȘTEANU, Prof. Dr. ERNEST JUVARA, Prof. Dr. AMZA JIANU, G. LAKEMAN-ECONOMU, Principele JEAN CALLIMACHI, H. CAVALER DE MIKULI (pentru Bucovina), GENERAL G. G. MANU, Prof. Dr. N. MEȚIANU, DIMITRIE I. NICULESCU, GEORGE A. PLAGINO, NICOLAE SĂULESCU, GEORGE SCHINA, Dr. L. SCUPIEWSKI, ȘTEFAN ȘENDREA, I. SAGASTA-BĂLĂNESCU, VAS. ȘTEFAN, Prof. Dr. G. SLAVU, Col. C. V. STEREA, SEVER TIPEIU, Prof. Dr. G. UDRISCHI.

Censori:

DIAMANDI MANOLE, N. CALERGHY, M. FLECHTENMACHER, C. GEORGESCU, S. BODNĂRESCU

Scopurile U. G. V. R. cuprinzând interesele tuturor vânătorilor din întreaga țară, toate Societățile de Vânătoare se pot grupa în jurul ei.

CONTRIBUȚII:

Membrii activi: plătesc o taxă de înscriere unică de Lei 100.— și o cotizație anuală de Lei 50.—.

Membrii aderenți: plătesc o taxă de înscriere unică de Lei 40.—.

Societățile: plătesc o taxă fixă de afiliere de Lei 10 de fiecare membru până la 100, iar de la 100 înainte numai Lei 5 și un abonament obligatoriu la „Revista Vânătorilor“ de 400 Lei anual.

Abonamentul la „Revista Vânătorilor“ este obligatoriu pentru toți membrii „Uniunii“

■ ■ ■

Statutele U. G. V. R. se trimet la cerere contra 10 Lei în mărci poștale.

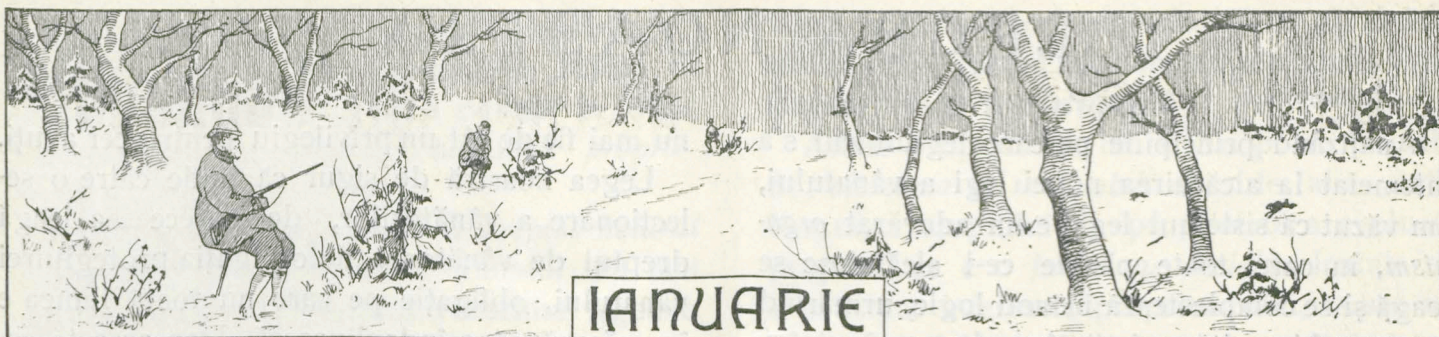
■ ■ ■

Correspondența fără mărci pentru răspuns și cererile pentru interveniri la autorități, neîntovărite de timbrele legale, rămân fără răspuns.

■ ■ ■

Orele de birou la Uniune: In toate zilele de lucru dela 3—7 p. m.

SEDIUL: BULEVARDUL CAROL No. 30 — BUCUREȘTI

PENTRU 1924

Cu ocazia intrării Revistei Vânătorilor în al cincilea an de existență, Consiliul de Administrație al „Uniunii“ urează tuturor amicilor, colaboratorilor și sprijinatorilor ei — vânători corecți și oameni de bine — un an nou fericit și rodnic.

Incepând cu numărul de față, revista noastră se va prezenta cititorilor ei într'o înfățișare nouă, atât ca forma cât și conținut, îndeplinind astfel un progres notabil.

Încă din anul trecut Consiliul a luat deciziunea, ca în noul an să se deschidă mai larg coloanele Revistei Vânătorilor, unei însemnate categorii de vânători, — și desigur nu cea mai puțin interesantă — dornice de a fi în curent cu mișcarea vânătoarească din țară, însă neperfecționați încă îndeajuns în limba patriei celei noi: camarazii minoritari din ținuturile alipite. În acest scop a hotărât, spre a înlesni contactul cu acești vânători, printre cari numărăm deja colaboratori prețioși, să fie rezervate în acest organ al tuturor vânătorilor din România-Mare și câteva pagini pentru limbile cu care sunt familiarizate populațiile minoritare de peste Carpați.

În dorința de a ridica înfățișarea Revistei Vânătorilor la un nivel proporționat cu importanța ei ca organ oficial al Uniunii Generale a Vânătorilor din România, deși n'am ajuns încă la forma ei definitivă, credem totuși că am realizat anul acesta un însemnat pas înainte.

Cu concursul tuturor, nădăjduim că anul viitor ne va îndeplini această dorință.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

LEGEA NOASTRA

(Urmare) ¹⁾

de G. C. Schina

Analizând principiile pe care legiuitorul s'a întemeiat la alcătuirea noiei legi a vânătorului, am văzut că sistemul legii e un adevărat *organism*, în care toate părțile ce-l alcătuiesc se leagă și se completează în mod logic, urmărind un scop bine determinat: *înmulțirea vânatului*.

Pentru atingerea acestui rezultat ar fi fost de sigur de dorit ca măsurile legale să nu turbure prea adânc deprinderile noastre și să nu deștepte în mod prea brusc unele susceptibilități.

Din nefericire nu avem două căi pentru a asigura protecția și înmulțirea vânatului; trebuie să alegem: ori vrem vânat ori vrem libertate? Urmărim înmulțirea vânatului sau a vânătorilor? Acel ce face critică legii trebuie, din capul locului, să știe pe care din aceste două teze le susține, fiindcă înmulțirea vânatului și libertatea de a vâna se exclud reciproc. „*Toată lumea vânător*“, este o utopie, afară numai dacă confundăm vânătoarea cu plimbarea.

Am citit unde-va o critică a legii în care autorul susținea interesul național de a îndruma tineretul școlar către vânătoare: Viitorul apărător al țării se va deprinde cu oboșala, va învăța să aprecieze distanțele și să tragă bine; ca și când școala soldatului de mâine nu s'ar putea face de cât pe socoteala epurilor!

E evident că asemenea păreri sunt de a dreptul protivnice or cărei încercări serioase în direcțiunea cultivării vânatului.

* *

Aducând o restricțiune la libertatea de a vâna și făcând din vânătoare nu numai o plăcere dar și o sarcină, s'a zis că legea n'ar fi *democratică*.

Dacă libertatea de a vâna ar fi o necesitate pentru toții cetățenii țării sau dacă înmulțirea sau dispariția vânatului ar fi o chestiune lipsită de interes, de sigur că legea care ar limita dreptul de vânătoare în favoarea unora, făcându-l iluzoriu pentru alții, ar merita reproșul.

Dar legea astfel înțeleasă n'ar fi avut nevoie de cele 18 capitole și 100 de articole. Legiuitorul s'ar fi putut mărgini la un articol unic, care să fixeze pentru permisul de vânătoare o taxă atât de ridicată, în cât vânătoarea să

nu mai fie de cât un privilegiu pentru cei avuți.

Legea noastră de sigur că tinde către o selecționare a vânătorilor, de oarece ea leagă dreptul de vânătoare de obligația protejii vânatului, obligație pe care nu toată lumea e în măsură să o îndeplinească. Dar această selecționare e de *interes general*: Vânatul reprezintă o bogăție, și ca or ce bogăție ea trebuie exploatată în mod rațional, în profitul tuturor, nu numai în profitul unora. Vânatul e un aliment prețios care trebuie vulgarizat pentru a'l face accesibil și celor cu mijloace restrânse.

Legiuitorul cu toate acestea e invinuit de a fi favorizat pe acei vânători care dispun de mijloace necesare pentru paza și creșterea vânatului! E de sigur cea mai puțin gravă din toate criticile ce s'ar putea aduce legii: Intre vânătorul *util*, care primește sarcina cultivării vânatului — și vânătorul..... *inutil* de pe urma căruia vânatul, urmărit fără cruțare, a ajuns un aliment de lux, legiuitorul nu putea să ezite. A avantajat pe cel dintâiu și fără să înfrângă principiile democrației, fiindcă democrația nu concepe respectul libertății individuale de cât în cadrul interesului general.

* *

Unde în adevăr critica legii se găsește la o grea răspântie, este acolo unde legiuitorul înființează *teritoriul comunal* de vânătoare, obligând pe toți micii proprietari să delege dreptul lor autorității comunale. Ei rămân, bine înțeles, părtași la beneficiile unei exploatare sistematizate; dar dreptul de vânătoare, privit ca un atribut al proprietății, nu se împacă de loc cu distincțiunea pe care legiuitorul o face între *dreptul însuși și exercițiul dreptului*. Micul proprietar nu mai are, de fapt, dreptul de vânătoare pe proprietatea sa.

Ce înseamnă și cum se justifică această gravă dispozițiune a legii?

Dacă dreptul de vânătoare e un atribut al proprietății — cum ne-am obicinuit să'l privim — a răpi cuiva acest drept înseamnă a'l expropria. De aceea s'a și zis că comunalizarea obligatorie e o expropriere deghizată.

Concluzia aceasta mi se pare însă prea grăbită.

Convinși că vânătoarea e încă un drept *natural* și intim legat de dreptul de proprie-

1) V. No. 34 al Revistei.

tate, ne revoltăm la ideea unei constrângerii legale, dar nu ne dăm în deajuns seama ce schimbare s'a produs și cât a evoluat în zilele noastre ideea de *drept* și noțiunea *proprietății*.

Vânătoarea nu mai poate fi *dreptul natural* de altă dată pe câtă vreme vânatul nu mai e fără stăpân. Proprietatea vânatului legea o *atribue*, cu anumite condițiuni, proprietarului solului — și e o *atribuire* iar nu o *recunoaștere*, fiindcă nici un motiv altul de cât scopul urmărit de lege nu justifică o asemenea proprietate.

În realitate vânatul — care constituie una din bogățiile țării — e naționalizat. Din „*res nullius*“ el a devenit proprietate națională. Cultivarea și exploatarea sa nu e încredințată particularilor de cât cu scopul bine determinat de a servi interesul public.

În cadrul acesta, vânătoarea nu mai e un atribut al proprietății, dreptul de vânătoare nu mai e un drept natural, e o *concesiune*.

Naționalizarea e o expresiune nouă care nu face de cât să travestească *socializarea*. Suntem așa dar, cu totul, în curentul ideilor înaintate și de la care legiuitorul s'a mai inspirat în alte împrejurări. E de ajuns să amintim de

legea naționalizării sub-solului, ca să vedem cât de puțin justificată e învinuirea adusă legii noastre că ar fi *reacționară*.

Astăzi proprietatea nu se mai poate prevala de *sfințenia* și *inviolabilitatea* de altă dată. Noțiunea dreptului de proprietate a evoluat: proprietatea e o *funcțiune socială*. Înainte de a satisface interesele proprietarului, ea are un rol social de îndeplinit; ea nu poate abuza de drepturile ei nici uza de ele de cât în limitele interesului colectivității... Și aceasta nu e teorie pură: proprietatea mare a fost expropriată pentru o rațiune socială.

Când trăim aceste vremuri, când sub ochii noștri se produc așa de mari prefaceri, ce mai putem oare obiecta comunalizării dreptului de vânătoare?

De sigur că subtila rațiune socială n'are să fie înțeleasă de *cei mulți* nici peste o generație. O să avem de luptat încă multă vreme cu reacțiunea de jos; dar dacă ne-am străduit — analizând principiile legii noastre — să punem în evidență temeiul juridic al reformei, am făcut'o în interesul autorității morale de care avem nevoie în lupta ce întreprindem, sub scutul acestei legi, pentru cruțarea și apărarea vânatului.

(Va urma)

■ ■ ■

Sitari de Toamnă și de Primăvară

de Căpitan C. Rosetti-Bălănescu

Sitari...

Până acum, cu toamna aceasta minunat de lungă, deosebit de caldă și nespus de secetoasă, le-am tot dus dorul. Cel puțin prin meleagurile acestea, nu s'au „sprijinit“ de fel. Unul singur am întâlnit — și acela prin baltă. E puțin. E drept, că mai ciudat ar fi fost să „pice“ — în păduri cu pământul tare ca tuciul și pe jos frunzele uscate iască.

N'a plouat de șase luni. Iar îndărătnic, barometrul, cu o drăcească perseverență și o încăpățănare demnă de o cauză mai bună, arată, invariabil, preajma unui „variabil“ mincinos. Zadarnic a fost ciocănit în tot felul și chip.

Poate într'un târziu, să se hotărască să mai coboare

și să mai treacă și sitari — mieux vaut *si tard* que jamais... (pardon!!)

O vorbă zice, că de dorul fragilor mănânci frunzele. Tot așa, adesea și vânătorul: neputând vâna ce-i pofteste inima, găsește încă plăcere să se întreție cel puțin, de ce-i este dor.

E desperatul meu caz.

Și iată dece — explicație harțăgosului cititor care găsește că e atât de simplu să taci — mă trezesc azi solilocând despre sitari...

Că sitarul e o pasăre cu cioc, și încă cu cioc lung, este îndeobște cunoscut; dar în definitiv, faptul nu cred să dea la nimeni prilej de prea multă mirare.

Dar că sitarul, una din păsările cele mai scunde pe picioare, a putut fi clasat de savanți printre ordinul „picioangelor“, la olaltă cu berzele și cocostârcii cei lung crăcănați — adică, în chestie de picioare, barză sau sitar, un fel de „ce mi-e popa Stan, ce mi-e Stan popa“ — asta, mărturisesc, formează încă pentru mine, care nu sunt savant, un veșnic subiect de mare mirare și necurmată minunăție. Dealtfel, de mulți și multă vreme, sitarul a fost privit ca o pasăre misterioasă. Moravuri, obiceiuri, felul de trai, felul de a călători — singură, câte două sau în gru-

puri —, locurile de unde vin, tărâmurile la cari ajung, cuibăritul, dacă sunt mai multe feluri de sitari sau numai unul — și câte altele, erau lucruri nebuloase și asupra cărora se întâlneau părerile cele mai extreme.

E drept că sitarul, cu obiceiurile lui crepusculare sau nocturne, cu traiul lui adăpostit în adâncimea pădurilor, nu era ușor de studiat.

Azi însă, învățații sunt fixați asupra lui.

Se știe de unde vin, se știe unde se duc și unde se opresc. Se știe cum trăesc. Iar asupra diversității sitarilor cari trec prin regiunile noastre europene, par de acord să declare, că nu există decât o singură speță — sitarul comun (*scolopax rusticola*). Mărimea și colorația, zic ei, poate varia la unii indivizi, fără ca pentru aceasta să fie clasați aparte, deosebirile provenind după locul de origină, după vârstă, după sex.

Nu mă voi aventura însă pe acest teren. Vânătorii, la noi, deosebesc trei „feluri“ de sitari: sitarul mic roșu, alții mai mari și cu gușa porumbacă și încă alții, mari, cafeniu închis și pieptul vânăt. Nu mă voi aventura, zic, în discuție pentru motivul foarte simplu că nu mă prea pricep la clasificării și nici n'ași avea observații *personale* suficiente, în această direcție. Nu m'ași putea deci, decât refera fără control la spusele altora — obișnuita cale pentru perpetuarea de eventuale erori din generație în generație.

O singură speță sau trei? Sau o singură speță cu trei „varietăți“ stabile?

Hai să zicem că sunt două: sitarii cei mari, grași și frumoși pe cari i-am împușcat — și cei mai mici, mai slabi și mai urâți, pe cari i-a împușcat vecinul. E — pe cât am observat — o clasificare vânătorească foarte generală.

Sitarul — se știe — e o pasăre călătoare. Anchetă migălos conduse, au fixat că aria dispersiunii sitarilor, adică partea Pământului; — Europa, Nordul Africei, Asia — vizitată de această pasăre, ar forma un vast dreptunghi înclinat dela Nord-Est spre Sud-Vest, având limitele extreme cuprinse între al 65-lea grad Lat. Nord și al 10-lea grad Lat. Nord. Din această întindere, sitarul locuște, vara, în toată zona rece și temperată a vechiului continent, între al 65-lea grad L.N. și al 45-lea grad L.N. Acest al 45-lea grad L.N. subliniază oarecum Carpații noștri Muntenesți.

Iarna, sitarii se lasă mult spre Sud.

Centrul, sâmburele ariei de nidificare (cuibărit) e Rusia, Filanda, Suedia și Norvegia. Pe măsură ce ne depărtăm, ce ne lăsăm mai jos de acest nucleu, cuibăritul devine mai puțin activ, se destramă.

Totuși, până la limita inferioară admisă — al 45-lea grad L.N. — cuibăritul persistă.

Să mi se ierte această oarecum pedantă expunere geografică, dar voiam să ajung la aceasta, că astfel stând lucrurile — și teoria e confirmată de observație — rezultă că țara noastră este dacă nu țara de nidificare a sitarului, dar *una din țările* unde el se reproduce. Azi lucrul numai are nevoie să fie discutat.

E știut, e demonstrat. Chiar înainte ca România să fie România Mare, lucrul era confirmat de observații: sitarul cuibărea în Carpați. (Se găsesc în colecția vechei reviste vânătorești „Diana“ contribuțiuni și observații precise în acest sens).

Așa dar, sitarul se reproduce la noi în țară.

Intr'alte țări, cu o situație analoagă cu a noastră, acest fapt a iscat grozav polemici vânătorești.

Două tabere tot atât de puternic înarmate în argumente stăteau față în față: cei cari cereau suprimarea vânătoarei sitarilor de primăvară și cei cari se împotriveau din răspuțeri. Până când venea oficialitatea, fie cu o lege, fie cu o decizie prefectorală, care dacă nu-i împacă, cel puțin îi fixa într'un fel.

La noi, vânătoarea sitarilor primăvara e permisă, atât cu câinele, cât și cu bătaia sau la pază.

Aduce această toleranță vreun prejudiciu conservării speciei?

— *Da*, răspund unii. — *Nu*, zic alții. — *Depinde*, adaogă altă ceată.

Da, zic cei dintâi, pentru că orice vânătoare în timpul reproducerii e dezastroasă; pentru că e nedemn de un *vânător*, să omoare în acest răstimp femelele fecundate sau cu pui; pentru că sub pretext de sitari primăvara, braconierul are câmp liber să împuște de toate.

Nu, zic cei de-ai doilea, pentru că chiar admitând reproducerea sitarilor la noi, acest cuibărit este totuși rar și într'o proporție prea slabă ca să aibă vreă importanță sau consecință; pentru că braconierul, prin definiție vânează în timp nepermis vânat nepermis, fără să aștepte pretext; pentru că nu numai vânătoarea la sitari e permisă primăvara și deci pentru a fi consecvent cu înlăturarea „pretextelor“ ar trebui interzise și toate celelalte: la fiare, la baltă; pentru că se poate ca toamna în cutare regiune să nu fie pasaj de sitari.

Depinde, zic cei de-al treilea, pentru că într'o vânătoare bine păzită pericolul braconajului e înlăturat, dar într'una nepăzită rezultatul vânătoarei primăvara e o calamitate; pentru că după felul cum vânezi, poți (*după împerechere, adaog eu*) să împuști doar sitarul bărbat, care e în proporție prea mare la poporul-sitar, dar dacă nu ții seama de nimic distrugi toate clocitoarele.

Et coetera...

În rezumat de tot, așa dar, două sunt argumentele în jurul cărora se învârtește desbaterea:

— pericolul împușinării speciei prin vânătoare în timp de reproducere;

— pericolul braconajului primăvara sub pretext de sitari.

Ce vom concluda?

Am văzut că Legea răspunde printr'o voie completă de vânat sitarii primăvara. Eu, nu voi face nici o concluzie — nu e bine să fii mai catolic decât Papa — ci las cititorului grija s'o tragă singur.

Și tot nu plouă!...

Dadilov, 15 Noembrie.

Procurarea armelor de vânătoare

*de Căpitan Schneider-Snyder Roland
din Cavalerie*)*

Intre procurarea armelor de vânătoare înainte de război și acuma este o deosebire imensă. Cauza rezidă în diferența de valute. Inainte de război se putea cumpăra pentru un preț modest arme de vânătoare cu alice, de prima calitate — de proveniență fie belgiană, fie franceză sau germană.

Eu însumi, am plătit pentru arme de tir de porumbei, de prima calitate, hammerless, cu platine laterale și ejectoare duble, sistem Holland & Holland de la firmele Paul Scholberg, Bernard & Co., Defourny, Forgeron, nu mai mult de 700 franci belgieni. Dela Nowotny din Praga, unul din cei mai de seamă armurieri de pe continent, am cumpărat o armă cu cocoșe, pentru tirul de porumbei, cu 450 de Coroane, un drilling, tot cu cocoșe, pentru 780 de Coroane. Și ce armă superbă am căpătat pentru această sumă! Țevi din cel mai fin oțel special Krupp, bascula din oțel suedez. Cu calibrele 16×16, trăgând cartușele Rottweil „Weidmannsheil“ cu alice englezești de 2,5 mm. (Chilled Co. New-Castle), obțineam efectele unei arme pentru tir de porumbei, cu acoperire de 75—80%, la distanța de 37,5 m. într'un cerc de 75 cm. diametru. Țeava de glonte trage cartușul de Karlsruhe Nr. 514, cu 4 gr. pulbere fără fum Rottweil și un glonte expansiv blindat de 12 gr. de 900 secundametri viteză iuțea. O armă de mână întâi, pe care o întrebuițăm pentru orice fel de vânătoare. Am purtat această armă în Transilvania la capre negre, la mistreți, la cocoși de munte și de alun; în Ungaria, Galiția și Volhynia am purtat-o la găște, rațe și sitari, ba am purtat-o chiar la bățai mari de iepuri și fazani.

Pentru o pușcă Holland and Holland, London, hammerless, cu ejectoare, am plătit 2300 coroane, pentru una Lang & Son, London, de tir de porumbei, am dat 1800 coroane, iar pentru una la fel, dar cu cocoșe, 1200 coroane. Acestea erau însă arme de cea mai superioară calitate și cu un tir din cel mai remarcabil.

Carabinele Mannlicher-Schönauer dela fabrica Steyr sunt, atât din punct de vedere al lucrului, cât și al tirului, cele mai bune ce se pot construi de o fabrică de arme. O astfel de carabină modernă costa în Cal. 6,5 mm., 8 mm., sau 9,5 mm. numai 250 coroane. Amatorul de puști de alice cu repetiție avea la dispoziție arma „Browning“ din Fabrique Nationale Herstal-Liège, și arma „Winchester“ dela Winchester Repeting Arms Co. Hartford, U. S. A. Și aceste puști automate cu repetiție nu costau decât 250 coroane bucata; iar cele „Winchester“ costau și mai puțin, numai 150 cor.! Cine a întrebuițat vre-o dată Cal. 20 Winchester, trebuie să recunoască că,

atât în ce privește lucrul, cât și tirul, nu poate dori ceva mai ideal. Această pușcă trăgea ca și una englezească de cea mai bună calitate. Am întrebuițat această pușcă la sitari și la rațe, și în Ucraina am ucis cu ea la o bătae trei vulpi, toate numai cu alice de 2,5 mm. și cu cartușe normale suedeze. Pușca aceasta își are istoria ei.

Intr'o convorbire pe care am avut-o odată cu reprezentantul fabricii Winchester, eu susținusem că o pușcă de fabrică nu va putea niciodată să tragă ca una Holland & Holland sau ca una Purdey. Reprezentantul fabricii mă rugă să-i dau voie să mă convingă de contrariul, și-mi livră două Hammerless-Winchester, una Cal. 20 și alta Cal. 12, à 30 dolari bucata; iar eu am fost nevoit să-i dau dreptate. Aceste arme trăgeau cum nu se poate mai bine. Trebuie să menționez, că fabrica Winchester garantează pentru puștile sale un tir minimum de 65%. Cu această ocazie am comandat la dânsa și o carabină Cal. 405 (11 mm.). Mod. 1895, o armă despre care citisem în cartea lui Roosevelt, a expediției sale în Africa, în care o numește la vânătorile de lei „pușca sa miraculoasă“. Carabina aceasta trage un glonte greu, cu blindaj de aramă și cu pulbere fără fum Du Pont. Are până la 250 m. o precizie extraordinară. Acestei arme datoresc doi elani, uciși în lacurile Rokitno. Proiectilul ei greu i-a doborât ca un trăsnet. Și arma aceasta m'a costat 140 de coroane!....

Pentru zece Coroane mai mult, aveai carabina Savage Cal. 22 „High power“. Gloanțele ei posedă o viteză inițială de 900 secundametri, și pentru că priori, cocoși de mesteacăn și orice tir de distanță la vânători de baltă, nu se poate dori ceva mai bun. În urmă mi-am comandat la Jaeger & Co. în Suhl o pușcă sistem Bock, țeava de sus cu alice Cal. 12 și cea de dedesubt pentru glonțul Savage Cal. 22. Această armă, împreună cu o lunetă Gérard montată, m'a costat 320 de Mărci! Și unde mai puneți că țeava de sus Cal. 12 avea un tir de 75%, cu alice 3,5 mm.; iar cu cea de glonț de jos am băgat 10 focuri într'o carte de joc, la 100 pași distanță.

Odată am vrut să am, pentru urși și mistreți, o armă, care să aibe la distanță foarte scurtă—adică la 10—15 pași—o deosebită putere de oprire, „stopping power“. Adică o armă, cu care să pot doborî vânatul periculos, la bățai și în desisuri, la distanțe foarte mici, fără ca să risc să fiu călcat de animalul chiar rănit mortal —, cum se întâmpla cu armele de calibru mic, moderne. Imi comandai deci la Nowotny din Praga, o pușcă cal. 12 „Paradox“ (țevi lisse, ghintuite numai la cap, cât e lungimea unui chocke), cu cartușe cu glonț expansiv, în formă de stup de albine, de 35 gr. Incărcată cu pulbere englezească „Cordite“, această pușcă trage la 80 m. cu precizia unui „Express“, iar cu alice trage la 40 de pași încât tot așa de bine ca o pușcă lissă din cele bune. Cu

*) Fost colaborator al revistei germane de armament și balistică «Schuss und Waffe», al revistei ungare «Vadászlap» și autor al mai multor cărți de armament și balistică. — N. R.

cocoșe, a costata această armă 620 de Coroane și cântărea 3 $\frac{1}{2}$ kg. Pentru vânători cu bătaiași, în deșuri, când trebuie să arunci focul asupra vânatului, este cea mai bună armă.

Dar n'avem decât să ne amintim de puștile „Diana“ dela Pieper în Liège. Pentru 150—200 Franci aveai atât în ce privește tirul cât și materialul și execuția, cea mai bună pușcă ce se poate obține prin mijloacele mecanice. Asemenea și pușca Hammerless, cu sau fără ejector, a fabricii Naționale d'Armes din Liège. Toate puști de bună calitate, care ar merita să le consacram un capital separat.

Eu sunt un amic devotat al tirului cu carabina miniatură, cartușe de Cal. 22 *short* și *long rifle*, de care vând fabricile Winchester, Marlin și Savage pe un preț rezonabil și cu un tir deosebit de precis.

Exemplul acestor fabrici l'au urmat și fabricile engleze și germane. La o distanță de 100 de pași, are micul cartuș pentru Long Rifle precizia celei mai bune carabine moderne de calibru mic. Cu toate acestea nu costa o astfel de carabină de fabricație americană mai mult de 70 Mărci, iar mia de cartușe 30 Mărci (căci o cumpărasem prin reprezentantul dela Hamburg al fabricii). Numai cine a văzut cam ce pot obține trăgătorii de pistol sau carabină americani cu aceste cartușe, poate cunoaște efectul lor.

Eu am văzut vânători, cari la 70—80 pași loveau stărți roșii și cenușii în gât, iar la baltă i-am văzut atrăgând rațele cu momeală și împușcându-le de cele mai multe ori drept în cap. Tot astfel împușcau și iepurii la pază, în câmpurile de varză. Și câte alte lovături de glonț frumoase nu i-am văzut făcând din coliba pentru tirul cu bufnița, la păsări răpitoare. Aceste cartușe mai au și avantajul că nu fac aproape nici un zgomot.

Toate acestea sunt reminiscențe din trecut și acum să trecem la timpurile de față.

O orientare complectă asupra mijloacelor de procurare de arme și munițiuni nu pot încă să dau, din cauza diferențelor de valută și a enormelor dificultăți de import.

Un drilling ca acela pe care l'am descris mai sus oferă o firmă germană cu prețul de 80.000 Lei — pe loc în Germania. Aceiași casă oferă trei drilling-uri Cal. 450×450 Express × Cal. 16 alice — deci o armă absolut unilaterală, pentru cartușe de model învechit — pe prețul de 20.000 Lei. Armurierul Landmann din Sibiu cere pentru o pușcă cu cocoșe de calitate bună 5.000 Lei; pentru una sistem Anson & Deeley 7000 Lei, ambele puști de fabricație germană. Precum spuneam, în cea ce privește procurarea de drilling-uri cu 2 țevi de alice nu voi putea da lămuriri decât mai târziu.

Societatea „Uniunea Generală a Vânătorilor din România“ este o corporație morală, căreia ar trebui concedat fără tocmeală monopolul importului întregii munițiuni de vânătoare.

Procurarea și vânzarea ei ar trebui să o facă societatea numai către vânătorii cari posedă permisul de vânătoare liberat de Stat. Vânzarea prin comercianți

intermediari ar trebui să înceteze. Această inovație urmărește un scop dublu, mai întâi ca vânătorul autorizat să obțină munițiunea de care are nevoie fără ca să i se ia șapte piei de către intermediarii care îi cer prețuri nerușinate, în al doilea rând, ca cei fără autorizație să nu capete munițiuni și să se împiedice astfel braconajul. Armurierii ar căpăta numai muniția de care au nevoie pentru încercarea armelor, și nu ar avea voie să vândă nici arme și nici munițiuni la particulari care nu posedă permisul de vânătoare oficial. Chiar celor autorizați nu ar avea voie să vândă mai mult de 100 de cartușe de fiecare armă. Comerțul de arme și de munițiuni din partea neprofesioniștilor, adică exercitat de tot felul de negustori de gramofone, de binocluri, de umbrele, de biciclete, de costume de baie, sau mai știu eu ce, care fac o negustorie amestecată și cu arme și muniții de vânătoare, trebuie să înceteze neapărat. Societatea va trebui în schimb să furnizeze vânătorilor autorizați, munițiunea de care au nevoie, într'un timp cât mai scurt și anume pe un preț cât mai redus și fără taxe de lux.

Importul de arme ghintuite a devenit aproape o imposibilitate. Și totuși avem nevoie de arme ghintuite. Tocmai în această privință ar avea posibilitatea Ministerul de Război să ajute pe membrii societății care posedă permis de vânătoare. Ministerul dispune de o enormă provizie de carabine Winchester Cal. 7,8 mm. Mod. 1905, furnizate pe timpuri Rusiei de către America. Această armă Winchester este propriu zis o armă de vânătoare, care a fost numai adaptată pentru cartușele rusești. Arma este cu cocoș, are un magazin pentru 5 cartușe și un levier dedesubt pentru repetiție. Ea este predestinată pentru a fi o armă de vânătoare și ca armă de război este absolut demodată și nu se întrebuițează la nici o formațiune militară.

De oarece nici țeava nu este mai lungă ca cea dela carabina de vânătoare Mauser, se poate transforma această armă, prin schimbarea părții din față a patului, aplicarea unei bande pe țeavă și a unor muschetoane pentru curea, cu o cheltuială de câteva sute de Lei, într'o perfectă carabină de vânătoare. Ea are un tir perfect și dacă pilim cartușul ei ascuțit, obținem din acest proiectil cu cămașe de oțel, un glonte de vânătoare modern, cu deformare și efect bun. Ar cădea în seama ministerului de a nu vinde membrilor societății aceste arme mai scump de 100 Lei bucata. Am văzut astfel de carabine transformate, chiar cu țeava redusă la 60—65 cm., care aveau un tir admirabil. Ca dovadă a preciziei acestor carabine, vă voi spune că am împușcat cu o astfel de armă ciori și veverițe din vârful celor mai înalți copaci.

O a doua armă ar fi carabina Mauser Cal. 7 mm., așa zisul model mexican, pe care fabrica Steyr l'a construit pentru armata mexicană și care a fost, din cauza izbucnirii războiului, predată armatei austro-ungare. Și din aceste arme cu muniția lor posedă Ministerul de Război stocuri importante. Această armă reprezintă cel mai reușit model Mauser. Deosebirea

între Mauser-ul de construcție germană și între cel de construcție Steyr, nu o poate face decât acela care le-a mânuit pe amândouă. Aceste arme sunt lucrate tot cu atâta precizie și finețe ca și armele Mannlicher-Schönauer.

Pentru complectarea lor transformare după forma acestora din urmă, cu bandă de ochire și pat nou, cere armurierul Landmann din Sibiu, lucrând cu cea mai mare îngrijire, 1.200 de Lei.

O carabină astfel transformată, este o armă ideală pentru capre negre și pentru vânătorile la care se cere o traiectorie razantă pe distanțe mari. Cum nici aceste arme nu sunt întrebuințate la nici o formațiune militară, și de oarece chiar pentru considerațiuni de înlocuire a muniției nu este de dorit ca într'o armată să fie introduse 4—5 modele de armă cu munițiuni diferite, ar putea ministerul să pună la dispoziția sus zisei societăți și din aceste arme un număr oarecare împreună cu muniția lor, pe prețul de 100 Lei bucata.

Armurierul Landmann din Sibiu prelucrează și așa

zisele carabine Mannlicher „Excelsior“; aceasta este arma austro-ungară Mod. 95, cu țeava de 11 mm. Proiectilul cântărește 25 gr. și ar fi — încărcat cu o doză de pulbere fără fum proporționată — un glonte cu o putere de oprire perfectă, pentru cel mai mare vânat dela noi.

Dela un astfel de glonte greu bine-înțeles că nu putem pretinde razanța celor mai moderne carabine de calibru mic. Carabina Mannlicher-„Excelsior“ s'a dovedit încă de mulți ani a fi admirabilă atât la urși, cât și la cerbi și mistreți.

Modelele cu care este înarmată astăzi armata noastră nu pot intra în considerație spre a fi transformate în arme de vânătoare.

Muniția cu blindaj complet de nichel se poate ușor transforma pentru vânătoare, fie subțind cămașa glontelui prin pilire sau tocire, fie desvelind la vârf miezul de plumb sau făcând în vârf o gaură conică.

Mai nimerit este de a cumpăra muniție fabricată special pentru vânătoare și de a înlocui cu ea glonte originale.

Copoiul nostru!....

de George Scioșteanu

E caracteristica Românului defăimarea a tot ce este al lui, indigen și bun, și îmbrățișarea a tot ce este străin, — care-i bun adesea numai pentru că e străin!.....

Aproape cam în aceeași situație a ajuns și chestiunea existenței copoiului, singurul nostru câine de vânătoare indigen, în contra căruia s'au ridicat și se ridică atâtea voci de cunoscători și necunoscători.

Imi face impresia, mie, care am pomenit copoi de mic copil și am vânat multă vreme cu ei, îmi face impresia povestei cu cocoșu-roșu sau mai ales a zicătoarei populare: Ho! lupu... Ho! lupu și... lupu moare de flămând!.....

Bietul copoi!... ce gogoriță spăimântătoare și distrugătoare a devenit pentru vânatul din țara lui!... El care a vânat cu Dragoș-Vodă și Mircea Basarab și mai cu toți Domnii Moldovei și Valahiei, el care era răsfățatul tuturor vânătorilor de odinioară și se tolănea pe sofalele somptuoase ale palatului Domnesc, ca un mare favorit, azi, vai! e huiduit și condamnat la moarte de toată lumea, și mai ales de cei cari n'au vânat niciodată cu el și care nu-l cunosc!.....

Dacă s'ar fi născut în altă țară, cu calitățile și superbul sânge și miros ce-l posedă, copoiul nostru românesc, sprintenul nostru tenor al luncilor și codrilor, vă asigur că ar fi avut locul de cinste, căci e un câine care se poate întrebuința cu succes mare la orice fel de vânat. Eu am vânat cu el chiar la prepelițe și potârnică, pe care

le ridică de aproape și cu toată siguranța, ne mai vorbind de vânatul lui de specialitate, unde e grozav...

Este falsă teoria și credința că sperie vânatul, aceasta o susțin din experiență și o calific ca o mare greșală! Copoiul nu sperie vânatul, care se obișnuiește foarte repede cu chefnitul lui și imediat ce copoiul a încetat goana, vânatul, fie epure sau altfel de vânat sperios, revine la locul său de mai înainte.

Nu fuge vânatul de copoi, nu părăsește locul unde a crescut și unde are condițiuni favorabile de trai pentru nimic în lume; mai repede îl gonesc și distrug fiarele sălbatece, Coana Vulpe și Domnul Lup, precum și ogarii, teribili ogari, cari sau înmulțit așa de grozav, cu toată legea vânătoarei. Deasemenea mari distrugători sunt câinii de la oi și cei vagabonzi, cari din cauza avariției țaranilor trăesc mai mult din vânat mai tot timpul anului. Se impune măsuri severe contra lor, căci — altfel — e jale mare!

Dar vânătoarea cu bătaia! Ce nenorocire și cât de întârziată, brutală și sălbatecă, mi se pare pentru timpurile actuale!!!... Adevărat carnagiu. O deza-prob complectamente și așa fi de părere să se și oprească pentru totdeauna cel puțin la epuri, cari, vai! au devenit un fel de „rara-avis“, căci altfel adio epure, vom fi nevoiți să cultivăm „lapini“ ca în Franța. Deci interziceți vânătorile cu bătaiași, și iați de ce:

Inchipuiți-vă o iarnă grea; a căzut zăpadă mare, toate câmpurile sunt acoperite cu un strat gros de zăpadă, așa că bietul epure nemai găsind mâncare la câmp se retrage la pădure, unde găsește și un a-

dăpost contra intemperiilor și muguri și smicele tinere pentru hrană; așa dar epuri de pe mii, chiar zeci de mii de pogoane (Ialomîța), se retrag la pădure pe o asemenea vreme.

A doua-zi, D-ta omule, stăpânul naturei, vii cu o sută de nebuni cu ciomege și tot felul de instrumente țipătoare și cu 40—50 de pușcași și îi distrugi complectamente aproape pe toți, iar pe cei câți-va cari n'au căzut atunci imediat, a doua sau a treia zi îi dibăcește Coana Vulpe, șoimii sau chiar pădurarul. Ei? atunci cine distruge vânatul, copoiul sau bătaia? Dela copoi nu oricine poate ucide vânatul, căci trebuie să cunoască bine pădurea, cu toate colnicile ei, precum și felul cum se vânează cu el, care nu-i tocmai ușor. Dar la câmp ce faci cu el? Nimic! Așa că afară de pădure și porumburi e inutilizabil. Mai repede poți face ravagii în vânat cu un prepelicar bun, cu care poți vâna ori unde! Prin urmare dracul nu e așa negru cum îl cred oamenii. Atunci cum rămâne cu el? Eu ași zice să ne vedem de treabă și să-l lăsăm în pace, sau în cazul cel mai rău să facem următoarea selecție: Nu vor posedea copoi, pe viitor, decât oameni de onoare, cinstiți și conștienți, cari

vor vâna legal cu el și care vor ști cum să-l întrebuințeze cinstit și omenește, nu țărani și braconierii, lacomi și distrugători, cari vânează până la exterminare chiar și în timpul oprit de lege. Iată, cred, cea mai echitabilă soluție.

Vreți vânat mult? Distrugeți ogarii și braconagiul și luați măsuri contra răpitoarelor, câinilor ciobănești și vagabonzi și fiarelor sălbatece, nu în potriva bietului copoi. Adevărații vânători, cari au vânat cu copoi și-i cunosc bine, își dau seama că n'am exagerat nimic în rândurile de mai sus și vor susține cauza lui. Și dacă și cei „cari au urechi de auzit vor auzi“ — atunci bucurați-vă, Neamțu, Braica, Mândra, Dudaș și Boboc, tovarăși dragi de vânătoare ai copilăriei mele, cu cari am petrecut fericit atâtea clipe frumoase în splendoarea și frumusețea codrilor, la vânători cinstite și aranjate cu tâlc, bucurați-vă puținii cari a-ți mai rămas, (ascunși de suflete bune), și nu desperați, că noaptea stântului Bartolomeu nu va mai fi pentru voi, căci sunteți ruși din suflet românesc și aveți, trebuie să aveți în țara noastră, dreptul la viață!

29 Dec. 1923.

Braconierul

Nuvelă

de Dr. Gheorghe Nedici

Intre munții Caraș-Severinului, la vre-o 6 km. de parte de Stația Anina, este așezată comuna Staier.

Străzile ei regulate și curățenia exemplară îmi reamintește un orașel mic din Stîria. Un drum regulat duce către Valea Almășului, spre cele 17 sate ai căror locuitori își câștigă pâinea de toate zilele în pădurile fără sfârșit din acel ținut.

Frumusețile naturei își desfată privirile.

Intr'o parte se ridică spre cer stânci uriașe, pe ale căror creștete pleșuve se zăresc ici, colo, câte un brăduleț mic, fără viață, iar de cealaltă, în adâncime fără sfârșit, curge printre stânci un pârâiaș de munte, făcând un sgomot asurzitor în cursul său.

Trecând de stânci, se zăresc munții acoperiți de pădure deasă, de unde vântul aduce mirosul înviorător al brazilor.

Mai departe, valea devine tot mai largă, iar sgomotul pârâiașului de munte se pierde din ce în ce. În locul stâncilor pleșuve vedem munții acoperiți cu păduri, la marginea cărora se deschid poeni presărate cu mii de flori ce-și răsfață coloritul variat sub razele aurite ale soarelui.

Intr'o poiană nu departe de pădure, se vede o căsuță albă: E locuința pădurarului Mițiaru. Exteriorul ei îngrijit oglindește virtuțile celor cari o locuesc.

Cum intri pe poartă te întâmpină mai mulți câni de vânătoare, iar mulțimea păsărilor de curte îți arată munca gospodinei iubitoare de casa ei.

În tinda casei se văd mai mult curse de fier pentru stârpirea dușmanilor vânatului.

Prin camere domnește ordinea și curățenia. Pereții albi sunt împodobiți cu coarne de cerbi și căprioare, cu iconițe sfinte și cu tablouri de vânătoare.

Mobilierul e simplu și redus la strictul necesar unei vieți modeste și liniștite, fețele de mese albe ca zăpada, perdelele și cuvertura patului numai în dantele de mână, glastrele de flori, armele vânătoarești rânduie cu îngrijire pe o tablă acoperită cu postav verde, împodobesc armonios interiorul și-l învâluie într'o atmosferă caldă și primitoare.

Asemenea și bucătăria: pe vatră arde focul, răspândind o căldură binefăcătoare, iar pe pereți strălucesc vasele de aramă, toate de o curetenie neîntrecută.

E aproape 10 ore dimineața. Femea brigadierului, o brunetă cu privirea blândă, era ocupată cu gătitul prânzului, când se pomeni cu soțul ei care se întorcea dela controlul ce 'l făcuse prin pădure.

Brigadierul, om voinic de statură mijlocie, să fi avut cel mult 50 ani. După înfățișare, te încredințai îndată că e om cinstit și te poți bizui pe cuvântul lui.

Privindu-i fața obosită înțelegeai, că nu-și petrecuse noaptea în pat.

— „Ești flămând?“ îl întrebă soția.

— „Ca de obicei...“

— „Du-te în cameră... Acolo vei găsi pe masă o bucată de slănină. Nu mânca însă mult că îndată e gata masa!“ îl îmbia nevasta.

Pădurarul s'a dus în cameră și s'a așezat la masă. Abia începu să mănânce, când soția lui intrând îl vesti:

— „Cheno te așteaptă afară...“

— „Ce vrea?“ întrebă Mițiaru.

— „Are să-ți vorbească“...

— „Să între atunci“...

După câteva minute apăru un bărbat cam de vreo 25 de ani. Era paznicul de pădure cel de încredere al lui Mițiaru.

— „Ce noutate?“ îl întâmpină pădurarul.

Păzitorul venea cu știri importante. Știind însă că înaintea femeii care era cam temătoare nu era bine să vorbească de braconieri periculoși, și-a luat seama, și se prefăcu că vine din partea șefului lor:

— „Domnul Șef Vă roagă să-l așteptați poimâine dimineață la Carșia“.

— „Când ai vorbit tu cu Șeful?“

— „Astăzi dimineață, l'am întâlnit la iaz, când controla pescăria; m'a chemat și mi-a dat ordinul“.

— „Ai făcut un drum destul de lung... Nu cumva ești flămând?“

Apoi s'a întors către nevastă:

— „Dragă ai putea să-i dai ceva de mâncare?“

— „Acu, deocamdată să vă dau slănină“ răspunse femeea și se întoarse în bucătărie.

Cum a eșit femeea, Cheno s'a apropiat de pădurar și-i vorbi aproape în șoapte:

— „Sunt braconierii în tăetură... I-am văzut... Erau nu departe de „Râul Alb“...“

Pădurarul tresări:

— „Să mă aștepți după amiază pe la 4 la „Icoană“ îi porunci cu glas șoptit pădurarul.

Apoi, ca și cum nu i-ar fi spus nimica, a început să se intereseze de pescăria dela iaz.

Nevasta i-a auzit vorbind numai despre aceasta, însă după lipsa de poftă de mâncare a soțului a înțelese, că trebuie să se fi întâmplat ceva.

— „De ce nu mănânci? Iar ai vre-o neplăcere?“ îl cercetă ea, cu glas tremurat. Nimic, nimic, caută pădurarul să o liniștească; îmi pare numai rău, că poimâine trebuie să vorbesc cu Șeful, aveam altceva de făcut.

Deși acest răspuns n'o liniști, buna soție nu îndrăzni să mai întrebe, știind, că nu va putea afla adevărul.

Își privi cu îngrijorare soțul care abia a gustat din mâncare. Cheno în schimb a mâncat slănină cu poftă și după ce s'a săturat și-a luat pușca și s'a dus.

Mițiaru, după ce a mai rostit câte ceva prin curte, zăbovind destul de mult, a plecat și el, într'un târziu, îndreptându-se spre locul știut. Se ducea spre o tăe-

tură de brădeț la marginea unei poeni unde erau cei doi stejari puternici.

După creștăturile cele multe făcute în coaja copacilor, se vedea că odinioară multă lume umblase prin aceste locuri. Pe fiecare copac, era icoana sfintei fecioare Maria, împodobită cu ghirlande de flori, de evlavioșii cari, în credința că Sfânta fecioară Maria s'a arătat prin acele ținuturi, veneau de-și înălțau aici rugile către ea.

În locul acesta l'a așteptat Cheno pe pădurar. N'a eșit în poiană, nici în tăetură. El s'a așezat în brădeț pe un trunchiu putrezit și ca să-și treacă de urât își examina pușca cu băgare de seamă, de par'că pentru întâia dată ar fi avut'o în mână. Nu după multă zăbavă, a auzit zgomot dinspre drum și îndată a și văzut făptura puternică a pădurarului.

Grăbit pădurarul se îndreptă spre omul său:

— „Ce'i Cheno?“ „Ce s'a întâmplat?“

— „Au fost cei din Valea Almașului, Domnule Pădurar, îl încunoștiință păzitorul cu glas domol.

— „Hai spune-mi tot!...“

— „Era către 8 ore dimineața, când am ajuns la marginea tăeturei“, — începu Cheno să povestească — „Tocmai voiam să înconjur tăetura, când am auzit la dreapta o împușcătură. Indată am alergat spre o înălțime ca să pot observa mai bine ce s'a petrecut într'acolo. Când am privit de acolo în jos, l'am observat pe braconier cam la 600 pași de mine și la 100 pași depărtare de părau, cum ridica pe umeri o căprioară. Dar și el m'a observat; de frică a aruncat căprioara și a luat'o la fugă. Am strigat „Stai că te împușc“ dar ef fugea tot mai tare... Am tras... dar zadarnic; dispăruse în desime... După câteva momente l'am văzut din nou, când sărind peste părau a intrat în pădure. Atunci i-am pierdut urma de tot. M'am dus la căprioară. Era o frumusețe de capră.

— „Capră!“ a strigat pădurarul, care până atunci ascultase cu atențiune povestirea păzitorului. „Zici că a fost capră?“

— „Da domnule pădurar! A fost capră! Oamenii aceștia n'au nici o inimă, nici Dumnezeu. Așa curgea laptele din ugerul sârmanului animal...“

Fața bravului păzitor se aprinse de necaz, dar și pădurarul și-a eșit din fire.

— „De necrezut, strigă cu mânie. În ziua mare, în apropiere de locuința pădurarului! Așa îndrăzneală n'am mai văzut până acum“. Apoi amândoi s'au așezat scrâșnind de mânie pe un trunchiu de copac.

Pădurarul și-a luat fața în mâini și a rămas pe gânduri.

— „Domnule Pădurar!... — vorbi Cheno încet — așa avea ceva de zis!“

Mițiaru l'a privit pe credinciosul său cu o privire blândă!

Cheno își atinse privirea în pământ și încet, cu teamă parcă 'i vorbi cu taină.

— „De când ați primit pe vizitiul cel nou nu avem nici liniște, nici pace...“

— „Așa dară îl bănuie pe vizitiu! îi luă vorba Mițiaru.

— „Nu-l bănuie Domnule pădurar, pentru că atunci de mult l'ăș fi prins. Dar nu-mi place acest om. Și el este din valea Almașului și apoi vorbește prea mult. În rândul trecut el a fost, în cârciuma mică și a petrecut cu ei. Nu i-a prea plăcut nici lui, nici lor, când m'au văzut și pe mine acolo.

— „Poate că ai dreptate, dragul meu“ dădu din cap pădurarul în semn de încuviințare.

Amândoi au tăcut...

Pe fruntea pădurarului, au tras brazde adânci gândurile iar Chenou așteptă cu îngrijorare cuvântul stăpânului său. Fața lui Mițiaru deodată s'a înviorat. Pe buzele lui flutură un surâs batjocoritor. Păzitorul își cunoștea stăpânul și îi ghicea gândul.

— „Ascultă!... am un plan. Măine dimineață vei veni la mine... Vizitiul va tăia lemne în curte, iar eu îți voi face de lucru pe acolo... Să-mi predai vre-o hârtie, spunându-mi, că mi-a trimis-o Domnul Șef. Să-mi spui apoi, că tot din ordinul Domnului Șef, poimăine nu am să mă duc la Cârșia, ci neapărat să iau parte la serbarea din Staier. Să-l lăsăm să creadă că pădurea va rămânea fără păzitori și că braconierii pot face ce voesc... Auzi tu?“

— „Am înțeles!“

Poimăine, după amiază, vei veni din nou la mine în hainele tale de sărbătoare și în pridvor le vei curăți și pe ale mele.

La ora 5 vei pleca către Staier; să mergi o bucată pe cărarea de sus, te vei coborî cu mare băgare de seamă în pădurea mare, spre locuința ta. Acasă te vei îmbrăca în alte haine și seara la ora 10 mă vei aștepta în brădulețul dela Gura Râului Alb. M'ai înțeles?“

— „Da Domnule Pădurar!“

— „Dar vezi nu uita de căprioară!“ Să o duci în tăetura da jos și să o predai unui păzitor să o trimită dimineața cu primul căraș la direcție... Raportul îl voi face eu. Acum pleacă, că e deja târziu și întârziile de-a găsi un păzitor“.

Chenu a salutat și a plecat să îndeplinească ordinul, iar Mițiaru a luat-o pe o potecă. Hainele lui verzui s'au amestecat cu multele culori din jurul său până ce s'au făcut una.

A doua zi de dimineață, tocmai la timpul hotărât, a sosit Chenou în curtea lui Mițiaru. Întâi i-a predat scrisoarea. Apoi i-a făcut raportul după cum i-se poruncise. Pădurarul a citit scrisoarea apoi a chemat pe vizitiu.

— „Avrame! Lasă-te de lucru și prinde caii. Măine vei spăla trăsura, vei griji hamurile, pentru că poimăine dimineață plecăm la Staier. Apoi întorcându-se către Chenou: să-mi cureți hainele mele de sărbătoare! Indată ce vei fi gata vei pleca la Staier. Poimăine dimineață la ora opt să mă aștepti acolo cu toții înaintea oficiului. Ceilalți păzitori au și primit ordinul“.

Mițiaru a comunicat nevestei sale ordinul șefului, iar după ce a mai luat de ale mâncării s'a urcat în trăsura, gata de plecare.

După o cale de 2 ore a oprit trăsura:

— „Mână spre movilele de cărbuni și acolo să mă aștepti. După ce examinez tăetura, voi veni și eu“.

Vizitiul și-a ridicat pălăria și a mânăat la locul de întâlnire. Acolo lucrau cei din Valea Almașului, care erau cei mai buni cărbunari.

În scurtă vreme sosi și Mițiaru.

Deja de departe a auzit pădurarul cum povestea Avram, cărbunarilor despre serbarea de poimăine ce se va ține la Staier, ca în tot anul.

Deși se bucura din adâncul sufletului de cele istorisite de Avram, trăsăturile severe ale figurei, sprâncenele încruntate, arătau sentimente contrarii. După o trecere de câteva minute, s'a îndepărtat, după ce produsese spaimă printre cărbunari prin purtarea sa nervoasă și prin strictetea sa. Cărbunarii mult timp l'au urmărit din ochi, până ce trăsura s'a îndepărtat.

— Va urma —

COMUNICĂRI

Secretariatului Uniunii Generale a Vânătorilor din România

București.

Am onoare a vă înainta un tabel de delictele de vânătoare ce s'au constatat numai în cuprinsul Regimentului 3 Jandarmi din Brigada subsemnatului.

În fiecare lună ne vom face o datorie din a vă trimite tabele din întreaga Brigadă adică și din cuprinsul Regimentelor 4 și

10 Jandarmi, adică din întreaga Moldova-din-Bucovina, cum și din Județele Hotin (Basarabia) și Sighetul Marmăției (Nord-Ardeal).

Vă rugăm însă a interveni pe lângă Ministerul respectiv pentru ca D-nii judecătorești să aplice legea și să nu descurajeze pe Jandarmii care-și fac datoria și ades sunt batjocoriți sau luați în zeflema spunându-li-se că „altceva de făcut nu mai au“.

Primiți asigurarea stimei mele.

COLONEL STEREA
COMANDANTUL BRIGĂZII II IAȘI.

T A B E L

de delictele de vânătoare pe luna Decembrie 1923.

No. cr.	COMUNA	JUDEȚUL	NUMELE DELICVENTULUI	NATURA DELICTULUI
1	Cavadinești	Covurlui	Alexandru M. Tanase și Dumitru Lefter Tănase.	Au vânat fără permis s'au dresat pr. v. No. 87 și 88 înaintate Judec. Ocol. Berești cu No. 599 și 600 din 21/12 923.
2	Angelești	Putna	Nicolae S. Vlad, Dumitru S. Pleșu, C-tin Muicalu, Marița S. Mușat, Domnica C. Căpățină, Simion S. Mărica și Gh. C. Pleșu.	N'au plătit taxa pentru port armă pr. verb. No. 59 înaintat cu No. 422 din 30/11/923 Jud. R. Ocol. Adjud. Putna.
3	Pădureni	"	Panaite Tuchiluş, Staicu Manole și Toader Scurtu.	Au vânat fără permis și n'au plătit taxa copoiului pr. verb. No. 41 înaintat cu No. 464/923 Jud. R. Ocol. Panciu, Putna.
4	Rogojeni	Covurlui	Grigore Nistor, Neculai N. Păun, Petrache P. Gălea.	Au vânat contravenind la protecția vânatului dresându-se pr. verb. No. 135, 136 și 137 înaintate Jud. Ocol. Berești.
5	Cocui	"	Preda Păcorariu.	A vânat cu 2 ogari fără a plăti taxa câinilor pr. verb. No. 70 înaintat Jud. Ocol. Bujor.
6	Oancea	"	Ghiță M. Dima și Cades Simion.	A vânat fără a plăti taxa ogarilor pr. verb. No. 92, 93 și 94 înaintat cu No. 642 și 643 Jud. Berești.
7	Falțești	"	Lungu Ioanciu, Neculai Mundrescu, Ion Codru, Ghiță Roman și Marin Roman.	A vânat fără permise și fără a plăti taxa câinilor pr. verb. No. 32, 33, 31, 34 și 35 înaintate Jud. Ocol. Galați cu No. 833-837 din 11/12/923.
8	Zăpădeni	Vaslui	Vasile Cucos.	A vânat fără permis pr. verb. No. 90 din 13/12/923.
9	Zăpădeni	"	Toader Zaharia.	Idem pr. verb. No. 91, 923.
10	Cotoroaca	Tutova	Ștefan Oprea și Paraschiv Stățică.	A vânat fără permise de port armă.
11	Lipovăț	Vaslui	Neculai N. Crișu.	A vânat fără permis.
12	Grebănul	R.-Sărat	Costache Negoită și Stan R. Popa.	Li s'au dresat pr. verb. No. 50 și 51 și înaintat Jud. Ocol. rural I R.-Sărat cu No. 841 și 842 din 20/12/923
13	Hănești	Tutova	Dumitru Baciu.	A vânat cu copoi fără autorizație.
14	Oancea	Covurlui	Iancu Petregăsit și Ștefan Palern.	Au vânat fără permise pr. verb. No. 97 și 98 înaintate cu No. 679 și 673 din 18/12/923 Jud. Ocol. Berești.
15	Șendreni	"	Nicu Butnaru.	A vânat fără permis de vânătoare și fără consimțământul proprietarului pr. verb. No. 166/923 înaintat cu No. 885, 923 Jud. Ocol. Galați.
16	Cotești	R.-Sărat	Gheorghe Manolescu, Stan Tomulescu, Nicolai Siba, Vasile Manolescu și Iorga Alex.	Li s'a încheiat pr. verb. No. 43 înaintat cu No. 741, 923 Jud. Ocol. Cotești p. contravenție la legea vânatului.
17	Angelești	Putna	Neculai Manca, Vasile Sandu, Vasile Alex. Ioan Caraiman și Ștefan Apostu.	Au vânat fără a plăti taxa copoilor dresându-se procesul verb. No. 55/923 înaintat Jud. Ocol. Adjud. (Putna).
18	Jariște	"	Ioan Vrânceanu.	A vânat fără permis de vânătoare dresându-se pr. verb. No. 207/923 înaintat cu No. 1462/923 Jud. R. Ocol. Odobești.
19	Rastoaca	"	Panaite Nicolae și Dumitru Comănescu.	Au vânat fără permis de port armă dresându-se pr. verb. No. 26/923 înaintat cu No. 224/923 Jud. R. Ocol. Suroaca.
20	Maxenu	Buzău	Proca Stan, Vasile Manole și Voicu Mușat.	S'au dat în judecată pentru că au posedat câini de vânătoare fără a plăti taxele.
21	Tăbărăști	"	Alexandru Stancu.	Idem ca mai sus.
22	Cotu Ciori	"	Lestu Mihail.	Idem ca mai sus.
23	Poenești	Vaslui	Gh. Costea, Neculai Ursu, Dumitru Gherase și Dumitru Miron.	S'au găsit vânănd fără permis.
24	Biceni	Buzău	Apostol Popa, Gh. Dumitru, Alexandru Blăndu.	S'au dat în judecată pentru că au posedat câini de vânătoare fără a plăti taxele cuvenite.
25	Varlezi	Covurlui	Neculai Plemilă.	Are un ogar fără să fi plătit taxa lui pr. verb. No. 75 înaintat cu No. 611/923 Jud. Ocol. Bujor.
25	"	"	Grigore I. Patriciu.	Are doi câini de vânătoare fără să fi plătit taxa cuvenită și fără autorizație pr. verb. No. 74 înaintat cu No. 610 Jud. Ocol. Bujor.
27	"	"	Ghiță I. Danu și Vasile Gh. Băleanu.	Posedă câini de vânătoare fără autorizație și fără a plăti taxele pr. verb. No. 76 și 77 înaintate cu No. 612 și 613, 923 Jud. Ocol. Bujor.

Vânătoare

Societatea vânătorilor „Șoimul Putnei“, din Focșani, a organizat o vânătoare de lupi, vulpi și epuri în pădurea Dumbrăvița, care a avut loc în ziua de 30 Decembrie 1923.

La această frumoasă vânătoare au participat și invitații noștri D-nii General Cottescu, Motaș Decanul Facultății de medicină veterinară, Profesor Dr. Slavu și Dr. Dinulescu. Datorită organizării D-lui C. Gorciu — Președintele societății, precum și maiștrilor de vânătoare Dr. Pascu, Fritz Naiverth și Didi Neculau, vânătoarea a avut un deplin succes, deși timpul nu prea a fost favorabil.

S'a împușcat 51 de epuri și 3 vulpi.

După terminare a avut loc o mică gustare în mijlocul pădurei îmbrăcată în frumoasa mantie albă de zăpadă și în plin vifor ce 'ntunecase văzduhul.

S'a petrecut, s'a vorbit multe și de toate „tăiate“ pe de'antregul zăpezei, și nu a lipsit nici micile ghinduşii vânătoarești, căci unu tânăr Colonel de Cavalerie începător în ale Cinegeticeii și care acum împușcase pentru prima oară un epure, l'a găsit la plecare în trăsura sa cu picioarele tăiate și capul retezat din corp. Nu s'a supărat „băiatul“, căci a fost repede convins de bătrânii noștri

vânători, că așa i se cuvine primului epure împușcat.

Pe 'nserate sburam voioși spre Focșani, ducând cu noi amintiri dela pădurea Dumbrăvița.

1923 Decembrie 31.

DELA PUTNA

☒ ☒

Primum la redacție următoarea scrisoare:

Domnule Director,

Prin revista vânătorilor din Str. 13 Septembrie 85 mi-se face o întrebare asupra măsurilor luate contra unor persoane cari ar fi braconat terenurile de vânătoare ale societății „Pelicanul“.

Cum însă toți membri societății noastre știu absolut sediul societății unde mă poate găsi în toate zilele de lucru spre a ne cere asemenea lămuriri, respectos vă rog să bine-voiți a însera în revista vânătorilor din România că ori ce inserțiuni făcute de membri acestei societăți prin jurnale sau reviste și cari ar interesa societatea fără a fi aduse la cunoștința Consiliului de Administrație respectiv, vor fi considerate ca făcute în contra intereselor societății și penate de art. 30 din statute.

Bine-voiți vă rog Domnule Director a primi stima și devotamentul meu.

NICU GEORGESCU
PREȘEDINTELE SOCIETĂȚII „PELICANUL“
STR. ȘERBĂNESCU, 8

☒ ☒ ☒

Oficiale

Prin deciziunea D-lui Ministru al Agriculturii și Domeniilor cu No. 1225/923 se prelungește valabilitatea vechilor permise de vânătoare până la 20 Ianuarie 1924.

☒ ☒

Direcția Vânătoarei din Ministerul de Domenii a dat următoarele circulare:

Domnule Prefect,

Prin legea publicată în „Monitorul Oficial“ No. 12 din 19 Aprilie 1923 s'au modificat unele dispozițiuni din legea vânătorului publicate în „Monitorul Oficial“ No. 167 din 27 Octombrie 1921.

Pe baza acelei legi, permisele de vânătoare, port armă și câini de vânătoare sunt valabile pe anul financiar în cursul căruia au fost liberate, ori care ar fi data liberării lor. În consecință permisele de mai sus se vor libera anul acesta cu valabilitatea dela 1 Ianuarie—31 Decembrie 1924.

Taxe pentru permisele de vânătoare conform legii sunt următoarele:

1. Permis de vânătoare	Lei 100
2. » » port armă (pentru fiecare armă)	» 10
3. » pentru câini a) prepelicarul și limierul	» 25
b) copoiul	» 100
c) basetul, foxterierul, câinele de mistreți, câini pentru vulpi	» 50
d) ogarul	» 1000

În vederea liberării permiselor pe anul curent avem onoare a vă trimite odată cu aceasta:

1. ... permise de vânătoare purtând No. ... până la No. ... inclusiv.
2. ... permise de port armă purtând No. ... până la No. ... inclusiv.
3. ... perm. p. câini de vânător. purtând No. ... până la No. ... inclusiv.

Precum vedeți permisele pe anul curent au culoare cenușie, cele verzi liberate anul trecut, încetând a mai fi valabile.

Amtliches

Laut Beschluss No. 1225/923 des landwirtschaftlichen und Domänen-Ministeriums, wird die Gültigkeit der abgelaufenen Jagdscheine bis zum 20. Januar 1924 verlängert.

☒ ☒

Die Jagddirektion des landwirtschaftlichen und Domänen-Ministeriums liess folgendes Rundschreiben ergehen:

An den Herrn Präfecten,

Durch das, im «Monitorul Oficial» No. 12 vom 19. April 1923 veröffentlichte Gesetz, sind einige Bestimmungen des im Monitorul Oficial No. 167 vom 27. Ok ober 1921 erschienenen Jagdgesetzes, geändert worden.

Laut dieses Gesetzes, sind die Jagdscheine, Waffenscheine und Hundescheine, unbeachtet des Datums ihrer Ausfolgung für das Finanzjahr, im Laufe dessen dieselben ausgefolgt wurden, gültig. Infolgedessen werden die genannten Jagdscheine in diesem Jahre mit der Gültigkeit vom 1. Januar bis 31. Dezember 1924 ausgefolgt.

Die Jagdscheingebühren sind, laut dem Gesetz, folgende:

1. Jagdschein	Lei 100.—
2. Waffenschein (pro Waffe)	» 10.—
3. Hundeschein:	
a) Hühnerhund u. Schweishund	» 25.—
b) Brake	» 100.—
c) Dachshund, Foxterrier, Sauhund, Fuchshund	» 50.—
d) Windhund	» 1000.—

În Anbetracht der Ausfolge der Jagdscheine für das laufende Jahr, erlauben wir uns Ihnen anbei zugehen zu lassen:

1. .... Jagdscheine von No. .... bis No. .... einschliesslich
2. .... Waffenscheine von No. .... bis No. .... einschliesslich
3. .... Hundescheine von No. .... bis No. .... einschliesslich

Wie Sie sehen, haben die Jagdscheine für dieses Jahr eine graue Farbe, und hört somit die Gültigkeit der Grünen Karten vom vorigen Jahre auf.

Aceste permise le veți distribui solicitanților în schimbul recipiselor Administrației Financiare de consemnarea sumei cuvenite și în conformitate cu legea și instrucțiunile următoare:

Permisele de vânătoare

a) Permisele de vânătoare se vor libera acelor persoane care dovedesc că au în arendă sau în proprietate terenuri de vânătoare unde să vâneze, adică sau să fie înscrise, într-o societate de vânătoare care să aibă asemenea terenuri, sau să fie proprietar de terenuri de vânătoare în spiritul art. 3 din legea vânătorului, sau să aibă consimțământul scris al unui proprietar de astfel de terenuri iar semnătura legalizată de autoritatea comunală sau polițienească respectivă. Copie după actele prezentate se vor păstra la dosarul D-voastră, pe care-l veți ține la dispozițiunea Domnului Inspector de vânătoare al județului pentru a fi consultat la necesitate, împreună cu registrele.

b) Persoanele cari posedă permis de vânătoare pe anul expirat și nu au căzut în cursul anului sub dispozițiunile art. 41 și 42 din legea vânătorului, le veți libera permisul pe noul an în schimbul prezentării celui vechiu, dacă îndeplinesc condițiunile dela punctul a.

c) Persoanele cari nu posedă permis de vânătoare pe anul expirat le veți libera permisele în conformitate cu dispozițiunile art. 41 și 42 din lege, pe baza actelor ce D-voastră veți socoti necesar să vă producă, pentru a stabili că nu cad sub prevederile legii și numai după ce veți constata că îndeplinesc condițiunile dela punctul a.

Permisele de port armă

Odată cu liberarea permiselor de vânătoare, veți libera și permisele de port armă în conformitate cu art. 49 și următorii din legea vânătorului în schimbul recipisei de consemnarea sumelor cuvenite pentru fiecare armă, ce posedă, notându-se pe el felul și calibrul armei.

Nu se poate libera permis de vânătoare fără permis de port armă.

Persoanelor cari cer numai permise de port arma de vânătoare fără să ceară permise de vânătoare, nu le veți libera aceste permise, rămânând să întrebuițeze ca armă de apărare revolverul, care este scutit de legea vânătorului de orice taxă, iar pentru a-l purta își vor scoate permisul dela autoritățile respective, neîntrând în prevederile legii vânătorului. Am luat aceste dispozițiuni din cauză că cei mai mulți braconieri, și în special populația dela țară, își scot numai permisele de port armă și în urmă braconează cu acele arme, fără posibilitate de a fi prinși asupra faptelor.

În cazuri cu totul excepționale și numai cu avizul obligatoriu al Domnului Inspector de vânătoare al județului D-voastră veți libera permise de port armă de vânătoare și fără permise de vânătoare la acele persoane cari au destule garanții morale că nu o vor întrebuița pentru a braconă.

În caz de liberare de astfel de permise veți nota cu roșu pe el că acea armă nu va putea fi întrebuițată la vânătoare sub pedeapsă legală.

În privința solicitanților de permise de vânătoare și port armă cari au domiciliul real în comune din apropierea frontierei, nu le veți libera acele permise decât cu avizul Siguranței locale și al Comandamentului Corpului de Armată respectiv.

În teritoriile alipite, atunci când există vreo îndoială asupra unor solicitanți de permise de vânătoare și port armă, puteți lua la rigoare și avizul Siguranței locale înainte de liberarea permiselor.

Persoanelor cari cer permise de port armă pentru armele scutite de lege de plata taxelor, (art. 52) nu le veți libera permise pe formulare ce vă trimitem, ci le veți libera certificate pe hârtie timbrată legal (art. 59 din lege) cons-

Diese Scheine werden Sie den Bittstellern gegen die Bescheinigungen der Finanzverwaltung über die Zahlung der geleisteten Gebühren aushändigen, und zwar gemäss dem Gesetze und der folgenden Anweisungen:

Jagdscheine

a) Die Jagdscheine werden denjenigen ausgefolgt, die nachweisen, dass sie Jagdreviere in Pacht oder in Eigentum haben, in denen sie jagen können; das heisst, dass sie, entweder Mitglieder einer Jagdgesellschaft sind, die solche Reviere hat; oder dass sie Besitzer von Jagdgründen im Sinne des 3. Art. des Jagdgesetzes sind; oder die schriftliche Genehmigung eines Besitzers von solchen Jagdgründen mit dessen Unterschrift, beglaubigt von der betreffenden Comunal- oder Polizeibehörde besitzen. Abschriften der vorgezeigten Akten werden in Ihrem Aktenheft aufbewahrt, welches Sie zur Verfügung des Herrn Jagdinspektors Ihres Bezirkes halten werden, um nach Bedarf samt den Registern, eingesehen werden zu können.

b) Denjenigen Personen, welche Jagdscheine für das verlaufene Jahr besitzen, und nicht im Laufe des Jahres unter die Bestimmungen des Art. 41 und 42 des Jagdgesetzes gefallen sind, werden Sie den Jagdschein für das kommende Jahr, gegen Vorzeigung des alten Scheines, ausfolgen, wenn sie die Bedingungen von Puncto a erfüllen.

c) Denjenigen Personen, welche keinen Jagdschein für das verlaufene Jahr besitzen, werden Sie die Jagdscheine den Art. 41 und 42 des Gesetzes gemäss ausfolgen, auf Grund der Akten, die Ihnen vorzuzeigen Sie für nötig halten, um zu beweisen, dass die Betreffenden nicht unter die Bestimmungen des Gesetzes fallen, und nur nachdem Sie sich überzeugt haben, dass sie auch die Vorschriften von Puncto a erfüllen.

Waffenscheine

Gleichzeitig mit der Ausfolgung der Jagdscheine, werden Sie auch die Waffenscheine ausfolgen, dem Art. 49 und nachfolgende gemäss, gegen die Bescheinigung der Zahlung der betreffenden Gebühren für jedes besitzende Gewehr und mit Verzeichnis der Art und des Kalibers der Waffe.

Jagdscheine ohne Waffenscheine können nicht ausgegeben werden.

Diejenigen Personen, die nur Jagd-Waffenscheine, also ohne Jagdscheine, verlangen, werden Sie diese Scheine nicht ausfolgen, sondern dieselben werden sich begnügen müssen den Revolver, der von dem Jagdgesetze von jedweder Gebühr enthoben ist, als Verteidigungswaffe zu benützen, und um denselben tragen zu dürfen, werden sie sich von den betreffenden Behörden die Erlaubnis einholen, da dieselbe nicht von dem Jagdgesetze vorgeschrieben ist. Wir haben deswegen diese Massregeln getroffen, weil die meisten Wilderer und besonders die Landbevölkerung, sich nur Waffenscheine herausholen, und dann mit diesen Waffen wildern, ohne Möglichkeit auf frischer Tat ertappt zu werden.

Nur in ganz besonderen Ausnahmefällen, und nur unter obligatorischer Meinungsäusserung des Herrn Jagdinspektors Ihres Distriktes, werden Sie Waffenscheine auch ohne Jagdscheine denjenigen Personen ausweisen, die genügende moralische Gewährleistungen bieten, dass sie die Waffe nicht zum Wildern missbrauchen werden.

Im Falle, dass Sie solche Waffenscheine ausfolgen, werden Sie auf dieselben in roter Schrift bemerken, dass die betreffende Waffe, unter rechtskräftiger Bestrafung, nicht zur Jagd gebraucht werden darf.

Was die Jagd- und Waffenscheinbittsteller anbetrifft, die ihren wirklichen Wohnungsort in den an der Grenze benachbarten Gemeinden haben, werden Sie denselben nur mit der Genehmigung der Sicherheitspolizei des Ortes und des betreffenden Armee-Korpskommandos diese Scheine ausstellen.

In den angegliederten Gebieten können Sie nötigenfalls bevor Sie die Scheine ausstellen, auch die Meinung der lokalen Sicherheitspolizei einholen, wenn irgendwelcher Verdacht über einige Jagd- und Waffenschein-Bittsteller vorherrscht.

tatatoare că acele arme sunt scutite de plata taxelor și că posesorul lor nu este în drept a le întrebuința la vânatoare.

Pădurarilor statului și personalului însărcinat cu paza și protecția vânatului le veți libera la cerere numai permisul de arme în conformitate cu normele stabilite de lege și dispozițiunile ce aveți pe baza tablourilor trimise de ocoalele silvice respective, iar pentru cei ce sunt în serviciul particularilor sub garanția scrisă a proprietarului sau arendașului dreptului de vânat.

Permisele de câini de vânatoare

Aceste permise le veți libera în schimbul recipisei de consemnarea taxelor legale. În permis se va trece semnalmentele câinelui, rasa (prepelicar, ogar, copoi etc.) sexul și culoarea după declarația suplicantului.

Toate dispozițiunile anterioare referitoare la liberarea permisele de vânatoare, port armă și câini, cari sunt contrarii acestor dispozițiuni, sunt anulate.

Menționăm că instrucțiunile de față privesc numai armele de vânatoare, singurele cari intră sub dispozițiunile legeri vânatului.

În ce privește celelalte arme de apărare (revolvere, pistoale, pumnale etc.) și arme de războiu militare, veți aplica și mai departe dispozițiunile Deciziei No. 55813 din 12 Septembrie 1921. În această privință am luat înțelegere din anul trecut cu Ministerul de Interne, Direcțiunea Siguranței generale, iar pentru edificarea d-voastră v'am înaintat copie după adresa No. 43062 S. din 14 Iunie 1923 a celui departament, pe lângă ordinul nostru No. . . . din . . . . . 1923.

Pentru justificarea permiselor liberate și pentru a putea ține la Minister o comptabilitate exactă de aceste permise, vă rugăm ca la finele fiecărui trimestru să ne înaintați un borderou de permisele vândute împreună cu recipisele Administrației financiare pe baza cărora au fost liberate, spre a vi se da cuvenita descărcare.

În nici un caz nu veți trimite spre justificare chitanțe liberate de perceptor, care nu dau descărcare de achitarea sumelor, decât dacă sunt însoțite de recipisa Administrației financiare constatatoare că suma s'a vărsat la Casă de către perceptor.

Pentru orice alte explicațiuni ați avea nevoie, vă rugăm a vă adresa acestui Departament, Direcțiunea Vânatoare.

Vă înaintăm totdeodată un număr de . . . . . carnete pentru conservatul permiselor de vânatoare, care cuprind și legea vânătorei și care le puteți vinde solicitorilor în mod neobligatoriu contra prețului de lei 25 iar sumele încasate vă rugăm a ni le înainta odată cu borderourile trimestriale.

Aceste carnete pot fi întrebuințate în mai mulți ani consecutivi schimbându-se numai permisele.

Inspector de vânatoare în județul D-voastră este Domnul . . . . . domiciliat în . . . . .

p. MINISTRU

N. Săulescu

p. DIRECTOR

G. Teodorescu

Denjenigen Personen, die Waffenscheine für die von Gebühren gesetzlich freigegebenen Waffen, Art. 52, verlangen, werden Sie die Scheine nicht auf den von uns eingesandten Formularen ausstellen, sondern Sie werden ihnen Zeugnisse auf rechtmäßigem Stempelpapier (Art. 59 des Gesetzes) ausstellen, mit der Bezeugung, dass die betreffenden Waffen von Gebühren entbunden sind, und dass der Besitzer derselben sie nicht für die Jagd zu benutzen berechtigt ist.

Den Staatsförstern und dem mit dem Schutze und der Hege des Wildes beauftragten Personal, werden Sie auf Verlangen nur den Waffenschein ausstellen, und zwar den Gesetzbestimmungen und den Verfügungen gemäß, die Sie auf Grund der von den betreffenden Forstämtern eingesandten Tabellen besitzen; dem im Privatdienste befindlichen Personen dagegen, unter schriftlicher Bürgschaft des Inhabers oder des Pächters des Jagdrechtes.

Jagdhundscheine

Diese Scheine werden Sie gegen Hinterlegung der Quittung für Bezahlung der rechtsgültigen Gebühren aushändigen. In dem Scheine werden die Kennzeichen, die Rasse (Hühnerhund, Brake, Windhund, etc.), das Geschlecht und die Farbe des Hundes, laut Erklärung des Bittstellers vermerkt.

Alle früheren Gesetzbestimmungen, mit Bezug auf die Ausfolgung der Jagdscheine, Waffenscheine und Hundescheine, die den vorliegenden Bestimmungen entgegen lauten, sind aufgehoben.

Wir fügen hinzu, dass die vorliegenden Anweisungen nur Jagdwaffen betreffen, als die einzigen, die unter die Bestimmungen des Jagdgesetzes fallen.

Was die anderen Verteidigungswaffen (Revolver, Pistolen, Dolche, u. s. w.) und die Armee-Kriegswaffen anbetrifft, werden Sie auch weiter die Bestimmungen des Erlasses No. 55813 vom 12. September 1921 anwenden. In dieser Beziehung haben wir uns schon im vorigen Jahre mit dem Ministerium des Innern, Direktion der Allgemeinen Sicherheitspolizei, einverstanden, und zu Ihrer Aufklärung haben wir Ihnen eine Abschrift von dem Schriftstück No. 43062 S. vom 14. Juni 1923 desselben Departements, nebst unserem Befehl No. .... vom .... 1923, zugehen lassen.

Zum Nachweis der ausgefolgten Jagdscheine, und um im Ministerium eine genaue Buchführung über diese Jagdscheine halten zu können, ersuchen wir Sie am Ende jedes Trimesters, uns einen Begleitzettel der verkauften Jagdscheine, samt der Quittungen des Finanzverwaltungsamtes, auf Grund derer die Jagdscheine ausgefolgt wurden zu Ihrer Entlastung einzusenden.

Auf keinen Fall dürfen Sie zur Entlastung Quittungen des Steuereinnahmers einsenden, da dieselben nur dann als Entlastung der entrichteten Gebühren dienen, wenn Sie von der Quittung des Finanzverwaltungsamtes begleitet sind, welcher bezeugt, dass die betreffende Summe seitens des Steuereinnahmers an die Kasse ausbezahlt worden ist.

Für jedwede andere Aufklärungen, die Sie benötigen sollten bitten wir Sie sich an die Jagddirektion dieses Ministeriums zu wenden.

Zu gleicher Zeit, lassen wir an Sie eine Anzahl von..... Hefte ergehen, die zur Aufbewahrung der Jagdscheine dienen und auch das Jagdgesetz enthalten. Sie können dieselben den Bittstellern in unverbindlicher Weise um 25 Lei pro Stück verkaufen, und die erhaltenen Summen bitten wir Sie zu gleicher Zeit mit den vierteljährlichen Begleitzettel zuzusenden.

Diese Hefte können mehrere Jahre hindurch gebraucht werden, indem man nur die Jagdscheine wechselt.

Jagdinspektor Ihres Distriktes ist Herr..... ansässig in.....

f. d. MINISTER

N. Săulescu

f. d. DIREKTOR

C. Teodorescu

Domnule Președinte,

Conform art. 72 din legea vânătorului, Ministerul intenționează să vie pe cât posibil în ajutorul societăților vrând să le procure deocamdată fazani, potârnicși și epuri.

Pentru acest scop vă rog să ne comunicați de urgență de ce număr de bucăți aveți nevoie pentru colonizarea teritoriilor ce aveți în arendă, indicând numărul găinilor și bărbaților.

După ce Ministerul va cunoaște cantitatea de vânat cerută de toate societățile, va intra în corespondență, cu case din străinătate, și vă va comunica prețul pe bucata sau pereche, după care veți decide, iar în urmă Ministerul va comanda atâta cantitate de vânat, câte înscrieri v'a avea, după ce va primi dela societate, anicipat, costul bucăților comandate.

Vă rugăm așa dar să luați măsuri de distrugerea vânătorului răpitor, și de hrănirea celui existent, și să ne comunicați în cel mai scurt timp de ce vânat aveți nevoie să vă procurăm.

p. MINISTRU

N. Săulescu

p. DIRECTOR

I. Iliescu

☒ ☒

Domnule Inspector,

Având în vedere că din cauza ernei grele din anul acesta și din cauza zăpezilor mari, vânatul util este lipsit de hrană, și amenințat să piară, conform Deciziei No. 46453/923, publicată în Monitorul oficial No. 491/923 și a condițiilor Ministerului, prevăzute de art. 10 din legea vânătorului, publicată în Monitorul Oficial No. 6 din 7 Aprilie 1922, societățile de vânătoare și arendașii dreptului de vânătoare pe proprietățile statului, comunale și particulare au obligația a hrăni vânatul. Vă rugăm deci să bine-voiți a aduce la cunoștință, această dispozițiune, tuturor celor interesați din județul D-v., pentru a se conforma întocmai, luând măsurile necesare de hrănirea vânatului și raportându-ne de executare.

În acelaș timp veți lua măsuri ca arendașii dreptului de vânătoare, sau proprietarii de asemenea terenuri, să facă otrăvirea răpitoarelor, în mod intensiv.

Orice călcare a acestor dispozițiuni, o veți aduce la cunoștința noastră, pentru a lua măsuri pentru rezilierea contractelor de vânătoare și eventual a dispune chiar desființarea acelor societăți care nu se conformă, dispozițiilor noastre, și statutelor în care au prevăzut aceste obligațiuni.

p. MINISTRU

Chirculescu

DIRECTOR

Săulescu

☒ ☒ ☒

Ordin circular

No. 24.746 din 6 Decembrie 1923

Comandamentul este sesizat de Ministerul Agriculturii și Domeniilor că, paznicii publici ai vânătorului cu toate intervențiile făcute de ei, în special pe lângă șefii de posturi de jandarmi, ca să aplice cu stricteță legea contra celor ce posedă ogari, au fost prea puțini din cei care le-a dat concursul, căci numărul de ogari rămași în pre-

KÖNIGREICH RUMÄNIEN

MINISTERIUM DER LANDWIRTSCHAFT
UND DER ROMÄNEN

JAGDDIREKTION

No. 97.505/26 Dez. 1923

An den Herrn Präsidenten,

Dem Art. 72 des Jagdgesetzes gemäss, beabsichtigt das Ministerium so viel wie möglich den Jagdgesellschaften behilflich zu sein, indem es vorläufig denselben Fasanen, Rebhühner und Hasen verschafft.

Zu diesem Zwecke ersuchen wir Sie uns unverzüglich davon die Anzahl der Weibchen und Männchen, deren Sie zur Bevölkerung Ihrer gepachteten Jagden bedürfen, anzugeben.

Nachdem das Ministerium zur Kenntnis genommen haben wird, wieviel Wild sämtliche Jagdgesellschaften verlangen wird es mit ausländischen Firmen in Verbindung treten und Ihnen den Preis pro Stück oder Paar mitteilen, damit Sie darüber entscheiden. Daraufhin wird das Ministerium soviel Wild bestellen, für wieviel Einschreibungen vorhanden sind, nachdem der Kostenpreis für die bestellten Stücke seitens der Jagdgesellschaft gedeckt sein wird.

Wir ersuchen Sie also Massnahmen zur Vertilgung des Raubzeuges und zur Ernährung des vorhandenen Wildes zu treffen, und uns in kürzester Zeit die Anzahl Wild, die Sie durch uns zu bestellen wünschen, mitzuteilen.

f. d. MINISTER

Săulescu

f. d. DIREKTOR

I. Iliescu

An den Herrn Präsidenten des Jagdvereines....

☒ ☒

KÖNIGREICH RUMÄNIEN

MINISTERIUM DER LANDWIRTSCHAFT
UND DER DOMÄNEN

JAGDDIREKTION

No. 1121/4 Januarie 1924

An den Herrn Jagdinspektor,

In Anbetracht dessen, dass wegen des schweren Winters in diesem Jahre und wegen des hohen Schnees, dem Wild an Nahrung mangelt und es zu verkommen bedroht ist, laut Erlass No. 46453/923, veröffentlicht im «Monitorul Oficial» No. 491/923, und laut den Vertragsbedingungen des Ministeriums, die im Art. 10 des im «Monitorul Oficial» No. 6 vom 7. April 1922 veröffentlichten Jagdgesetzes vorgeschrieben sind, haben die Jagdgesellschaften und die Pächter der Staats-, Gemeinde- und Privatjagden die Verpflichtung, das Wild zu füttern. Wir ersuchen Sie infolgedessen die vorliegende Bestimmung allen Interessenten Ihres Distriktes zur Kenntnis zu bringen, damit dieselben diese Vorschriften genau befolgen und die nötigen Massregeln treffen, um das Wild zu füttern. Von der Vollrichtung dieser werden Sie uns melden.

Zu gleicher Zeit werden Sie die nötigen Massregeln treffen dass die Jagdpächter oder Jagdeigentümer die Vergiftung der Raubtiere in intensiver Weise betreiben.

Von jedweder Uebertretung dieser Bestimmungen werden Sie uns sofort melden, damit wir zur Vernichtung der Pachtverträge und eventuell auch zur Enthebung derjenigen Jagdscheine schreiten, die unseren Verordnungen und den Statuten, die diese Verpflichtungen vorsehen, nicht Folge leisten.

f. d. MINISTER

Chirculescu

f. d. DIREKTOR

Săulescu

An den Herrn.....

Jagdinspektor des Distriktes.....

☒ ☒ ☒

Rundschreiben

No. 24946 vom 6. Dezember 1923.

Die Kommandantur ist seitens des Ministeriums der Landwirtschaft und der Domänen in Kenntnis gesetzt worden, dass die öffentlichen Jagdaufseher, trotz ihres Einschreitens, ins Besondere bei den Jandarmen, Chefs der Ortspolizei, zwecks

zent, sunt mai mult decât suficient pentruca în acest an să extermină cu desăvârșire și micul număr de epuri ce au mai rămas.

Cum în privința aceasta s'a dat diferite ordine în care s'a arătat că, pe lângă datoria ce jandarmii sunt obligați a-și face mai au și avantajul de a li se da 50% din amenzile aplicate contra celor vinovați.

Comandamentul le reamintește din nou și ordonă ca o complectare la acele ordine, următoarele:

1. Șefii de posturi să întocmească de îndată un tabel de toți locuitorii din satele și cătunele ce compun care posedă ogari, prepelicari, copoi și orice specie de câini de vânatoare.

2. Vor controla dacă pentru acei câini ce posedă fiecare locuitor s'au plătit sau nu taxele prevăzute de lege, împușcându-i cu ocazia patrulărei, pe acei cari îi vor găsi pe câmp, vânând fără stăpân.

Tabloul odată întocmit, la 1 Aprilie al fiecărui an șefii de posturi vor controla câinii de vânat, tăind din tabel pe cei vânduți sau dați și înscrie în el, pe cei care i-a cumpărat.

Tot astfel se va procedea și cu cei morți sau împușcați de jandarmi iar în tabelul de rubrica, „Observații“ să se facă mențiuni arătându-se cauza dispariției câinelui (mort, vândut, împușcat de jandarmi, etc.).

Cu această ocazie vor controla și pe acei care au arme de vânatoare dacă pe lângă permisul de vânatoare ce trebuie să-l aibă posedă sau nu și permis de port armă confiscând și trimițând în judecată pe acei găsiți în neregulă.

Se atrage atențiunea tuturor șefilor de post ca atunci când vor împușca câinii, să fie cât se poate de scrupuloși în întrebuintarea cartușelor, încheind proces verbal pentru fiecare caz în parte.

În acest act va arăta No. cartușelor întrebuintate, cum și împrejurările relative la împușcarea câinelui, care va servi la scăderea cartușelor asupra campaniei, cunoscând că orice risipă de munițiuni constatată, se va respinge asupra lor și pe lângă că li se vor imputa cartușele ce n'au fost întrebuintate în scopul sus arătat, dar vor fi și aspru pedepsiți.

Șefii erarhici cu ocazia inspecțiilor ce vor face subunităților, vor căuta a se asigura personal, dacă prezentul ordin se execută întocmai, semnalând corpului pe cei care vor face abuzuri.

D. O.

ȘEFUL SECȚIEI II-a

ȘEF DE STAT MAJOR

Major (ss) Panaitescu

Colonel (ss) Miciora

☒ ☒ ☒

A. B.

Stabskommandant:

(gez.) OBERST MICIORA

Kommandant der II. Abt.

(gez.) MAJOR PANAITESCU

☒ ☒ ☒

De vânzare

una armă de glonte Cal. 8, Model 88, cu lunetă. Armă splendidă de cunoscător, executată de celebrul armurier al fostului împărat Wilhelm II, H. Leue, Berlin.

Se poate vedea la magazinul „La Armurăria Engleză“ Osias Klinger, Str. Academiei 3, București, sub Hotel Bristol.

Prețul, împreună cu 100 cartușe Lei 20.000.

Aducem la cunoștință vânătorilor și silvicultorilor, apariția interesantei lucrări a D-lui Corneliu Botez, Consilier la Curtea de Casație,

Legiuri silvice Codul silvic

care este o prețioasă comentare a codului silvic.

De vânzare la toate librăriile din țară

Von unseren Lesern

Zwei Wölfe erlegte der Jagdaufseher der Braşover Jagdgesellschaft auf der höchst gelegenen Wiese auf der SW-Seite der Piatra Mare. Der Jäger Appel, den die Jagdgesellschaft aus Steiermark sich engagierte, hatte bereits seit dem Sommer festgestellt, dass sich mehrere Wölfe in diesem Revier aufhalten. Nach dem Schneefall bestätigte er ein Rudel von 8 Wölfen, die ihren Wechsel am Bärenklamm hatten. Der Anstand an der Luderhütte, wochenlang ausgeübt, blieb resultatlos. Die ausgelegten Häringsköpfe, nicht vergiftet, nahmen die Wölfe auch nicht an. Nach dem Schneefall wurden mit Strychnin präparierte Fischköpfe ausgelegt. Am 26. XII. fand Jäger Appel 2 Wölfe, welche die vergifteten Fische angenommen hatten, den einen verendet, den zweiten noch lebend, worauf er ihn mit einem Schusse seiner Leiden befreite. Der eine Wolf wog unaufgebrochen 48 kg, der andere 52 kg. Beide waren sehr kräftig entwickelte Exempare, mit prachtvollem lichtem Pelz.

Es ist zu hoffen, dass bei einer rationellen Rottung der

Wölfe der, durch den hohen Schneefall des Jahres 1923 stark dezimierte Rehstand, wenn auch noch eine mindestens einjährige Schonzeit eingeführt wird, sich wieder heben wird und die prachtvollen Urreviere, die uns heute mit ihrer Wildleere anöden, langsam wieder bevölkert werden.

Ein wirklicher Erfolg könnte nur gesichert werden, wenn die Nachbarreviere, wie die Ciucaşgesellschaft, die Domänenverwaltung etc. desgleichen rationell vorgehen würden. Insbesondere wünschenswert wäre es, wenn einmal in Predeal, dem Dorado und Heimat der Wilddiebe, durch schonungslose Hausdurchsuchung alle Gewehre konfisziert würden und die verschiedenen Gendarmerieposten, Predeal, Azuga, Buşteni bezüglich Kontrolle der Wilderer eine regere Tätigkeit entfalten würden und solche Elemente unnachsichtlich dem Gerichte stellen.

*Hauptmann der Cavallerie
Schneider-Snyder Roland*

Die Beschaffung von Jagdgewehren

*von Hauptmann der Cavallerie
Schneider-Snyder Roland.*

In der Beschaffung von Jagdgewehren vor dem Kriege und heute liegt ein unüberbrückbarer Unterschied. Die Ursache liegt in der Valutadifferenz. Vor dem Kriege konnte man um eine mässige Summe die erstklassigsten Doppelflinten — sei es belgischer, französischer oder deutscher Provenienz — beziehen. Für die erstklassigsten Hammerless Taubenflinten mit zweiteiligem Ejector und Seitenschlösser, System Holland & Holland, bezahlte ich an die Lièger Firmen Paul Scholberg, Bernard & Co., Defourny, Forgeron, nicht über 700 belgische Francs. Von Nowotny, Prag, einem unserer erstklassigsten Büchsenmacher am Kontinent, bezog ich eine Taubenflinte mit Hähnen um 450 Kronen; einen Drilling mit Hähnen um 780 Kronen. Und welche Prachtwaffe bekam ich dafür! Prima Krupp-Spezial-Stahlläufe, schwedische Stahlbascule. Die Cal. 16 × 16 hatten mit 2.5 mm Schrot (Fabrikat der englischen Chilled Co., New Castle) und der Rottweiler Patrone «Weidmannsheil» die Schussleistung einer Taubenflinte, mit 75—80% auf 37.5 m in den Kreis von 75 cm Durchmesser. Der Kugellauf schießt die Karlsruher Patrone Nr. 514, mit 4 g Rottweiler rauchlosem Pulver ein 12 g schweres Nickelmantel-Expansivgeschoss mit 900 msc Anfangsgeschwindigkeit. Eine erstklassige Waffe, die ich für jede Jagd verwendete. Ich führte das Gewehr in Siebenbürgen auf Gamsen, Schwarzwild, Auer- und Haselhühner; in Ungarn, Galizien und Wolhynien auf Wildenten, Wildgänse, Schnepfen und verwen-

dete sie sogar bei den grossen Treibjagden auf Hasen und Fasanen. Für eine Holland & Holland London Hammerless Ejector-Flinte gab ich 2300 Kronen, für eine Lang & Son London Hammerless Taubenflinte gab ich 1800 Kronen, für eine solche mit Hähnen 1200 Kronen. Das waren aber Flinten der allererstklassigsten Arbeit und mit hervorragendster Schussleistung. — Die Mannlicher-Schönauerbüchsen der Waffenfabrik Steyr sind sowohl in Arbeit als in Schussleistung das Beste, was eine Waffenfabrik leisten kann. Und so eine moderne Repetierbüchse kostete in Cal. 6.5 mm, 8 mm, 9.5 mm per Stück 250 Kronea. Wer ein Liebhaber der Repetier-Schrotflinten war, hatte die Browning der Fabrique Nationale Herstal, Liège, und die Winchester der Winchester Repetung Arms Co. Hartford, U. S. A. Und diese automatischen Repetierflinten kosteten auch nur 250 Kronen per Stück. Und die hahnlosen Winchester-Repetierflinten noch weniger, bloss 150 Kronen. Wer die Cal. 20 Winchesterflinte jemals führte, muss anerkennen, dass sowohl was Arbeit als Schussleistung anbelangt, man etwas idealeres nicht wünschen kann. Die Flinte schoss wie eine englische bester Erzeugung. Ich verwendete diese Flinte auf Schnepfen und Wildenten und in der Ukraine schoss ich gelegentlich einer Treibjagd 3 Füchse mit dieser Flinte und alles nur mit 2.5 mm Schrot und der schwedischen Normalpatrone.

Die Flinte hat ihre Geschichte. Gelegentlich einer Rücksprache mit dem Vertreter der Fabrik behauptete

ich, dass die Fabriksflinten nie so schiessen können wie eine Holland & Holland oder eine Purdey. Der Vertreter bat mich des Gegenteils überzeugen zu dürfen, und lieferte mir eine Cal. 20 und eine Cal. 12 Hammerless-Winchester à 30 Dollar und ich musste ihm Recht geben. Die Flinten schossen wie man es sich nicht besser wünschen kann. Ich bemerke, dass die Winchesterfabrik für eine Mindestleistung ihrer Flinten von 65% garantiert. Bei dieser Gelegenheit bezog ich auch eine Cal. 405 (11 mm) Mod. 1895 Büchse. Eine Waffe, über die ich in Roosevelts Afrikabuch gelesen hatte, wie er sie benennt, seine «Wunderbüchse» auf Löwen. Die Büchse schießt ein schweres Kupfermantelgeschoss mit rauchlosem Du Pont Pulver. Sie schießt bis auf 250 m mit wunderbarer Präzision. Dieser Büchse hatte ich in den Rokitnosümpfen zwei Elche zu verdanken. Die schwere Kugel brach sie wie ein Blitzschlag. Die Büchse kostete 140 Kronen! Um zehn Kronen mehr kostete die Savage Cal. 22 «High power» Büchse. Ihre Patrone hat eine Anfangsgeschwindigkeit von 900 msc und auf Rehbock, Birkhahn und zu Weitschüssen auf der Wasserjagd kann etwas besseres

wohl nicht einmal gewünscht werden. Ich liess mir nachträglich bei Jäger & Co. in Suhl eine Bockbüchse flinte anfertigen. Der obere Schrotlauf Cal. 12, der untere Kugellauf auf die 22 Savage-Patrone eingerichtet. Mit einem Gérard-Zielfernrohr kostete das Gewehr 320 Mk! Und dabei schoss der Schrotlauf Cal. 12 das 3.5 mm Schrot mit 75%; zehn Schüsse des Kugellaufes sassen auf 100 Schritte in einem Kartenblatt. — Einmal wollte ich für Bären und Schwarzwild ein Gewehr haben welches auf sehr kurze Distanzen, also auf 10—15 Schritte noch eine besonders starke «stopping power» hat. Somit ein Gewehr, womit ich bei Treibjagden und in Dickichten auf allernächste Distanz das schwere Wild strecken kann, ohne der Gefahr zu laufen — wie bei modernen Kleinkaliberbüchsen — selbst bei tödlichen Schüssen umgerannt zu werden. Ich bestellte mir bei Nowotny in Prag eine «Paradox»-Flinte (glatter Lauf, nur in der Länge der Choke-Bohrung gezogen) Cal.

12; die Kugel bienenkorbformig mit Expansion, 35 g schwer. Mit englischem Cordite-Pulver schießt dieses Gewehr auf 80 m mit der Präzision einer Expressbüchse und mit Schrot hat es auf 40 Schritte noch die Leistung einer guten Cylinderbohrung. In Hahnsystem kostete das Gewehr 620 Kronen. Gewicht 3.5 kg. Auf Treibjagden, in Dickichten, wo es auf das sofortige Hinwerfen des Wildes ankommt, die beste Waffe.

Und erinnern wir uns nur der «Diana»-Flinten von Pieper in Liège. Um 150—200 Franken die beste Flinte, sowohl bezüglich Schussleistung als Material und Ausarbeitung anbelangend, welche maschinell angefertigt werden kann. So auch die Hammerless Doppelflinte mit oder ohne Ejector, der Fabrique Nationale d'Armes, Liège. Qualitätsflinten, würdig, um ihnen ein separates Kapitel zu widmen.

— Ich bin ein besonderer Freund des Miniaturgewehrschiessens, mit Cal. 22 short und long rifles Patrone, auf welche die Winchester-, Martin- und Savagefabriken um mässigen Preis besonders präzisschiessende Büchsen liefern. Ihrem Beispiele folgten dann auch englische und deutsche Fabriken. Auf 100 Schritte hat die kleine Long Rifle Pa-

Foto Cosma

O vânătoare în delta Dunărei

trone die Präzisionsleistung einer bestschiessenden modernen Kleinkaliberbüchse. Und dabei kostete so eine Büchse amerikanischer Provenienz nicht über 70 Mark und 1000 Patronen 30 Mark (Preise in Mark angegeben, da durch den Hamburger Vertreter bezogen). Nur wer die Leistungen der amerikanischen Schützen mit Gewehr, mit Pistole mit dieser Patrone kennt, weiss was man damit leisten kann. Ich sah Jäger, die auf 70—80 Schritte Purpur- und Graureihern den Hals wegschossen und nachdem sie an See- und Teichufern Lockenten aussetzten, den einfallenden Enten zumeist den Kopf wegschossen. So auch schossen sie Hasen, die in Gemüse- und Krautgärten kamen. Und so manchen schönen Kugelschuss sah ich auf aufgebäumte Raubvögel an der Uhuhütte. Dabei hat die Patrone einen sehr geringen Knall, sozusagen knallos.

Das sind Remineszenzen und übergehen wir auf heute. Eine totale Orientierung über die Beschaffungsmöglich-

keit von Jagdgewehren und Munition kann ich noch nicht bieten. Ursache: Valuta und die enormen Einfuhrschwierigkeiten. — Einen Drilling, wie ich ihn beschrieb, offeriert eine deutsche Firma loco Deutschland mit 80.000 Lei. Dieselbe drei Drillinge Cal. 450+450 Express + Cal. 16 Schrot, also eine absolut einseitige Waffe, für veraltete Kugelpatrone, um 20.000 Lei. — Büchsenmacher Landmann in Sibiu verlangt für eine Hahndoppelflinte guter Qualität 5000 Lei, für eine System Anson & Deeley 7.000 Lei. Beide Gewehre sind deutsches Fabrikat. Wie gesagt, über Beschaffung von Schrotgewehren Drillingen kann ich erst später berichten. Bezüglich der Munitionsfrage ist das auch eine offene Frage und müssen wir den sprichwörtlichen österreichischen Zopf, der uns mit den Alipierungen auch alipiert scheint, gründlich und unseren Bedürfnissen, unserer Mode zustutzen. Der Verein «Uniunea Generală a Vânătorilor din România» ist eine moralische Korporation, der man das löbliche Monopol, den Import sämtlicher für Jagdzwecke benötigten Munition bedingungslos freigeben muss. Den Bezug und den Verkauf hat der Verein zu besorgen und zwar nur an Jäger, die die staatliche Jagdkarte besitzen. Der Verkauf durch Zwischenhändler muss aufhören. Diese Neuerung befolgt doppelten Zweck, erstens dass der be fugte Jäger zu anständigen Preisen zu jener Munition kommt, die er haben will und ihm nicht durch Zwischenhändler schamlose Preise aus der Haut geschunden werden; zweitens, dass Unbefugte zu keiner Munition kommen und dem Wildern so ein Hindernis gesetzt wird. Büchsenmacher bekämen jene Quantität, welche sie zum Einschiessen benötigen, und dürfen an Privatpersonen, die keine staatliche Jagdkarte besitzen, weder Waffen noch Munition verkaufen. Auch an Befugte mit jeder Waffe nicht mehr als 100 Patronen. — Der Waffen- und Munitionshandel durch nicht professionsmässige Büchsenmacher, somit durch Firmen mit Gramophonen, Binokel, Regenschirmen, Bizikel, Schwimmhosen usw. und Munition und Waffen, die einen gemischten Handel treiben, muss behördlich eingestellt werden. Der Verein wird dafür an die bezugsberechtigten Jäger jene Munition, die sie haben wollen,

O vânătoare în delta Dunărei

Foto Cosma

innen einsehbarer Zeit zu liefern haben und zwar zum möglichst mässigen Preise, ohne Luxusgewinne. — Die Einfuhr von gezogenen Kugelgewehren ist sozusagen zur Unmöglichkeit gemacht. Und wir brauchen doch Kugelbüchsen. Gerade in dieser Beziehung ist das Ministerium de războiu in der Lage, den mit Permis versehenen Mitgliedern des Vereines helfen zu können. Das Ministerium verfügt über einen enormen Vorrat von Cal. 7.8 mm, Mod. 1905 Winchesterbüchsen, die seinerzeit Russland von Amerika geliefert bekam. Dieses Winchester - Gewehr ist eigentlich eine Jagdbüchse,

welche nur adaptiert wurde für die russischen Patronen. Das Gewehr hat Hahn und Magazinsladung für 5 Patronen, epetiert mit dem Unterhebel. Ist eine prädestinierte Jagdbüchse und absolut unmoderne Kriegsbüchse, die bei keiner militärischen Formation verwendet ist. Da auch der Lauf nicht länger als jener der Mauser - Jagdbüchse ist, kann diese Büchse durch Umgestaltung des Vorderschaftes und eines Jagdaufsatzes und Anbringung von Riemenbügeln um einige hundert Lei in eine vorzügliche Jagdbüchse umgewandelt werden. Schiesst vorzüglich und wenn man das Spitzgeschoss abfeilt so hat man in diesem Nickelmantelgeschoss eine sich gut deformierende und gute Schusswirkung bietende moderne Jagdkugelpatrone. Sache des Kriegsministeriums wäre es, solche Büchsen den Vereins - Mitgliedern per

Stück nicht teurer als um 100 Lei zur Verfügung zu stellen. Ich sah auch solche umgeänderte Büchsen mit auf 60—65 cm verkürztem Laufe, die vorzüglich schossen. Als Beweis der Präzision dieser Büchsen diene, dass ich mit einer solchen Krähen und Eichhörnchen aus den Wipfeln der höchsten Bäume schoss.

Eine weitere Büchse wäre die 7 mm Mauser, das sogenannte Mexikaner Modell, welches die Waffenfabrik Steyr für die mexikanische Armee fertigstellte, und welche wegen Ausbruch des Krieges an die öst.-ung. Armee geliefert wurde. Von diesen Gewehren und ihrer Munition besitzt unser Kriegsministerium auch respektable Vorräte. Dieses Gewehr ist das gelungenste Mausermodell. Den Unterschied zwischen Mauser deutscher und solchen Steyrer Erzeugung kann nur derjenige be-

urteilen, der solche Gewehre in der Hand hatte. Sie sind so präzise und vornehm ausgearbeitet, wie die Mannlicher-Schönauerbüchsen. Total auf die Form dieser umgearbeitet, mit Laufschiene und neuem Schafte verlangt Büchsenmacher Landmann in Sibiu für tadelloseste Arbeit 1.200 Lei. Ein so umgearbeitetes Gewehr ist eine Idealwaffe auf Gamsen und für Jagd, wo auf grosse Entfernung ratante Flugbahn erwünscht ist. Da diese Gewehre auch für keine Armeeformation verwendet sind und es auch wegen des Munitionersatzes keinesfalls erwünscht ist, dass in einer Armee 4—5 Gewehrmodelle für verschiedenartige Munition eingeführt seien, so könnte das Ministerium für den Verein gleichfalls eine entsprechende Anzahl à 100 Lei und Munition zur Verfügung stellen. — Der Büchsenmacher Landmann in Sibiu arbeitet auch sogenannte „Excelsior“-Mannlicherbüchsen; das ist das öst.-ung. Gewehr, Modell 95, versehen mit einem 11 mm Lauf. Das Geschoss wiegt 25 g und wird mit einer entsprechenden rauchlosen Pulverladung auf unser schwerstes Wild eine tadellos stoppende Patrone sein. Von so einer schweren Patrone kann man natürlich nicht die Rasanz der modernsten Kleinkaliberbüchsen erwarten. Die „Excelsior“-Mannlicher hat sich bereits seit langen Jahren auf Bär, Hirsch und Schwarzwild bestens bewährt.

Modelle, mit welchen heute unsere Armee ausgerüstet ist, können für die Umänderung in Jagdwaffen nicht in Betracht kommen. Die Vollmantelmunition kann durch Verdünnung an der Spitze durch Abschleifen oder Abfeilen, durch Freilegung des Bleikernes an der Spitze oder durch Anbohrung der Spitze leicht für Jagdzwecke geeignet gemacht werden.

Noch günstiger ist es, für Jagdzwecke angefertigte Geschosse zu beziehen und mit diesen das Originalgeschoss zu ersetzen.

☒ ☒ ☒

Correspondența

◆ G. CARACOSTEA, C. IORGULESCU și D. ZAMFIRESCU am primit de la fie-care câte 100 lei, plata abonamentului Dv., pe anul 1924.

◆ PANTELE F. DELIU DIN CORABIA. — Vă confirmăm primirea sumei de lei 100, costul abonamentului pe anul 1924.

◆ S. N. BRĂILĂȚEANU, Loco. — Vă confirmăm primirea sumei de lei 100, costul abonamentului pe anul 1924.

◆ I. SCĂRLĂȚESCU, G. D. AVRAMESCU, IOSIF DALLINGER și SAMUEL SCHÖPPNER. — Am primit de la fie-care câte 100 lei costul abonamentului pe anul 1924.

◆ NICOLAE VLAICU PLOEȘTI. — Vă confirmăm primirea restului de lei 50 pentru completarea plății abonamentului pe anul 1924.

◆ ȘCOALA INFERIOARĂ SILVICĂ DIN RĂDĂUȚI. — Am primit suma de lei 50, acout din costul abonamentului pe anul 1924, mai rămânând a ne mai trimite și restul de lei 50, pentru achitarea întregului abonament.

◆ IOSIF I. PETRESCU, T. MAGURELE. — Vă confirmăm primirea sumei de lei 50, ce reprezintă acoutul pentru abonamentul Dv. pe anul 1924, rugându-vă a ne înainta și restul de lei 50.

◆ KOCZYNSKI FELIX, CĂPITAN. — Am primit suma de lei 255 ce reprezintă taxa de înscriere a Dv. ca membru activ, cotizația și abonamentul pe anul 1924 precum și un statut.

◆ CĂPITAN ISĂCESCU V. A. — Vă confirmăm primirea sumei de lei 150, cotizația și abonamentul pe anul 1924.

◆ ALEXANDRU MĂRGINEANU CÂMPINA. — Vă confirmăm primirea sumei de lei 150, ce reprezintă plata abonamentului Dv., pe anii 1922 și 1923 iar pe anul 1924 lei 50 ca acouto, rugându-vă să ne înaintați și restul de lei 50 pentru achitarea întregului an 1924.

◆ EMIL BOZAC DIN BISTRITA. — Am primit suma de lei 140 ce reprezintă taxa Dv. de înscriere ca membru aderent și plata abonamentului pe anul 1924.

◆ MAIOR BENE-BUZĂU. — Am primit și restul de lei 60, pentru achitarea abonamentului Dv. pe anul 1924.

◆ SOCIETATEA VÂNĂTORILOR DIN NĂSĂUD. — Vă confirmăm primirea sumei de lei 255 prin două mandate poștale ce reprezintă taxa de înscriere a Societății, precum și acoutul de 100 lei din costul abonamentului pe anul 1924 care fiind de 400 lei pentru Societăți, vă rugăm a ne mai trimite și restul de lei 300.

◆ DIMITRIE BIJU DIN BANAT. — Am primit suma de lei 100 plata abonamentului pe anul 1924, rugându-vă a ne înainta și plata cotizației de membru activ, pe acest an, care e de lei 50.

◆ NICOLAE B. PRIPP CONSTANȚA. — Am primit suma de lei 100 ce reprezintă plata abonamentului pe anul 1923 și acout pe anul 1924. Vă rog a vă completa abonamentul pe anul 1924 cu încă 50 lei.

◆ AUREL NICODINESCU, CARACAL. — Vă confirmăm primirea sumei de lei 100, costul abonamentului Dv., pe anul 1923 și acout pe anul 1924. Rog a ne înainta și restul de lei 50 pentru achitarea întregului abonament pe anul 1924.

◆ VICTOR SÎETIN DIN VIȘEU DE SUS. — Am primit lei 100 ce reprezintă cotizația Dv., ca membru activ și acouto la plata abonamentului pe anul 1924. Vă rog a trimite și restul de lei 50 la abonament.

◆ NICOLAE SASU COLONEL CLUJ. — Am dispus înscrierea Dv. printre abonații revistei, pentru care am primit suma de lei 100 pe anul 1924.

◆ IOAN DUVLEA DIN SEBEȘUL SĂSESC. — Am primit suma de lei 95 ce reprezintă taxa de înscriere a Dv., ca membru aderent, acout din costul abonamentului la revistă pe anul 1924, rugându-vă a ne înainta și restul de lei 50, precum și plata unui statut al Uniunii care vi s'a trimis.

◆ V. POPA RADU. — Am primit lei 50 ca acouto la plata abonamentului pe anul 1924. Vă rog a ne înainta și restul de lei 50 pentru achitarea abonamentului pe întreg anul 1924.

◆ IONIȚĂ PREDESCU DIN DOLJ. Am dispus înscrierea Dv., printre abonații la revistă cu începere dela 1 Ianuarie 1924. Costul abonamentului pe anul 1924 este de lei 100, din care am primit un acout de lei 50, mai rămâne a ne trimite și restul de lei 50.

◆ VICTOR MUȘA DIN HUNIEDOARA. Am primit suma de lei 50 ca acouto la abonamentul pe anul 1924. Rog a ne înainta și restul de lei 50.

◆ ION CLIPA DIN BACĂU. — Am primit suma de lei 50, costul abonamentului pe anul 1923, rugându-vă a ne trimite și pe anul 1924 care este de lei 100.

◆ MATEI I. SĂVULESCU DIN DOLJ. — Vă confirmăm primirea sumei de lei 200 ce reprezintă cotizația Dv. pe anii 1923 și 1924 ca membru activ precum și plata întregului abonament pe anul 1924.

◆ EUGEN BURCĂ DIN OLT. — Am primit suma de lei 50 ca acouto din abonamentul pe anul 1924. Rog a ne trimite și restul de lei 50.

☒ ☒ ☒

PRIMARIA COMUNEI LUIZI-CĂLUGĂRA, PLASA RĂCĂCIUNI,
JUDEȚUL BACĂU

Publicațiune

Se aduce la cunoștința tuturor amatorilor că în ziua de 28 Februarie 1924 ora 10 dimineața, se va ține în cancelaria acestei comune licitație publică pentru arendarea dreptului de vânat de pe teritoriul acestei comune pe termen de 5 ani, cu începere dela data aprobării licitației.

Concurenții trebuie să poseadă autorizația necesară eliberată de Ministerul de Domenii.

Prețul strigărei este de 50 lei anual. Garanția este de 10 la sută.

Condițiunile detaliate se pot vedea în orele de serviciu la Primăria Comunei.

No. 506

1923 Decembrie 24

PRIMAR

In curând va apare o carte a D-lui Dr. Gh. Nedici, tradând despre „Hrănirea vânatului util pe timpul ernei și îmbunătățirea hranei naturale“.

D-sale

Domnului .....

.....

.....

.....

PREȚUL UNUI EXEMPLAR 10 LEI
PREȚUL UNUI NUMĂR VECHIU 20 LEI

Ramburs Lei .....

Reprezentând:

Abonamentul Dv. pe 1924 Lei 100.—

Restanțele din trecut:

..... *Lei* .....

Total Lei .....

pentru care vă mulțumim.

SECRETARIATUL